

Regionalna Izba Obrachunkowa
w Katowicach

Nr kontroli: WK-610/45/3/15

PROTOKÓŁ

kontroli kompleksowej gospodarki finansowej **Miasta Gliwice** przeprowadzonej w dniach od 30 listopada 2015 r. do 12 lutego 2016 r. przez Inspektorów Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach, działających na podstawie upoważnienia Prezesa Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach Nr WK-610/45/2/15 z dnia 10 listopada 2015 r. i Nr WK-610/45/2-1/15/16 z dnia 25 stycznia 2016 r.

Kontrole przeprowadzili:

- Mirosława Pająk – Starszy Inspektor - koordynator kontroli, w dniach: 30 listopada 2015 r., 1-2, 7-10, 15-17, 21-23 grudnia 2015 r., 5, 7-8, 11-15, 18-22, 25-29 stycznia 2016 r., 1-5, 8-12 lutego 2016 r.,
- Radosław Pruszkowski – Starszy Inspektor, w dniach: 1-4, 8-11 lutego 2016 r.,
- Mirosław Zawodnik – Starszy Inspektor, w dniach: 30 listopada 2015 r., 1-4, 7-9, 11, 14-15, 17, 21-23 grudnia 2015 r., 7-8, 11-15, 18-21, 25-29 stycznia 2016 r., 1, 3-5, 8-12 lutego 2016 r.,
- Alina Milo – Inspektor, w dniach: 30 listopada 2015 r., 1, 3-4, 7-10, 14-17, 21 grudnia 2015 r., 7-8, 11-15, 18-22, 25-29 stycznia 2016 r., 10-12 lutego 2016 r.,
- Antoni Dryszel – Inspektor, w dniach: 30 listopada 2015 r., 7-10, 14-17, 21-23 grudnia 2015 r., 5, 7-8, 11-15, 18-22, 25-29 stycznia 2016 r., 10-12 lutego 2016 r.,
- Aleksandra Płońska-Nowak – Inspektor, w dniach: 30 listopada 2015 r., 1-4, 7-10, 14-17, 21-23 grudnia 2015 r., 7-8, 11-15, 18-22, 25-29 stycznia 2016 r., 10-12 lutego 2016 r.,

Jednostka kontrolowana:

Urząd Miejski w Gliwicach
ul. Zwycięstwa 21, 44-100 Gliwice

Okres objęty kontrolą:

od 1 stycznia 2011 r. do dnia zakończenia kontroli tj. 12 lutego 2016 r.

Zakres i tematyka kontroli:

- I. Ustalenia ogólnie-organizacyjne
- II. Księgowość i sprawozdawczość
- III. Budżet jednostki samorządu terytorialnego
- IV. Gospodarka mieniem
- V. Rozliczenia jednostki samorządu terytorialnego z jej jednostkami organizacyjnymi
- VI. Inne ustalenia

I. USTALENIA OGÓLNO – ORGANIZACYJNE

1. Kierownictwo jednostki

Prezydentem Miasta Gliwice jest p. Zygmunt Frankiewicz, wybrany w wyborach bezpośrednich, które odbyły się w dniu 16 listopada 2014 r., zgodnie z treścią zaświadczenia Miejskiej Komisji Wyborczej w Gliwicach z dnia 27 listopada 2014 r. Objęcie obowiązków Prezydenta Miasta nastąpiło z chwilą złożenia ślubowania w dniu 27 listopada 2014 r., co potwierdza protokół Nr I/2014 z I Sesji Rady Miasta w Gliwicach z dnia 27 listopada 2014 r.

W poprzedniej kadencji, tj. 2010 – 2014, Prezydentem Miasta Gliwice był również p. Zygmunt Frankiewicz, wybrany w wyborach bezpośrednich, które odbyły się w dniu 21 listopada 2010 r., w głosowaniu ponownym odbytym w dniu 5 grudnia 2010 r., zgodnie z treścią zaświadczenia Miejskiej Komisji Wyborczej w Gliwicach z dnia 9 grudnia 2010 r. Objęcie obowiązków nastąpiło z chwilą złożenia ślubowania przez Prezydenta Miasta w dniu 13 grudnia 2010 r., co potwierdza protokół Nr II/2010 z II sesji Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 13 grudnia 2010 r.

Zastępcami Prezydenta Miasta są:

- p. Piotr Wieczorek – Pierwszy Zastępca Prezydenta Miasta, zgodnie z Zarządzeniem Nr PM 5282/06 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2006 r. w sprawie zmiany Zarządzenia Nr PM 5/02 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 20 listopada 2002 r. w sprawie powołania Pana Piotra Wieczorka na stanowisko IV Zastępcy Prezydenta Miasta Gliwice;
- p. Adam Neumann – Drugi Zastępca Prezydenta Miasta, powołany z dniem 1 grudnia 2006 r. na mocy Zarządzenia Nr PM 5283/06 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2006 r.;
- p. Krystian Tomala - Trzeci Zastępca Prezydenta Miasta, powołany z dniem 1 grudnia 2011 r. zgodnie z treścią Zarządzenia Nr PM 1679/2011 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 1 grudnia 2011 r.

W okresie od 1 grudnia 2006 r. do 30 listopada 2011 r. funkcję Trzeciego Zastępcy Prezydenta Miasta pełniła p. Renata Caban, odwołana Zarządzeniem Nr PM 1677/11 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 listopada 2011 r.

Sekretarzem Miasta Gliwice jest p. Andrzej Karasiński, powołany na to stanowisko Uchwałą Nr II/27/2006 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 6 grudnia 2006 r. Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458 z późn.zm.), z dniem 1 stycznia 2009 r. stosunek pracy na podstawie

powołania uległ przekształceniu w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony – pismo Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 30 grudnia 2008 r.

Skarbnikiem Miasta Gliwice jest p. Ryszard Reszke powołany z dniem 16 maja 2003 r. na to stanowisko Uchwałą Nr VIII/113/2003 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 24 kwietnia 2003 r. Zakres obowiązków i kompetencji Skarbnika został określony w Regulaminie Organizacyjnym Urzędu Miejskiego w Gliwicach.

W § 17 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miejskiego w Gliwicach, Prezydent Miasta powierzył Skarbnikowi nadzorowanie gospodarki finansowej miasta, w szczególności w zakresie:

- 1) realizacji budżetu miasta,
- 2) zachowania równowagi budżetowej oraz przestrzegania dyscypliny budżetowej,
- 3) kontrasygnowania czynności prawnych mogących spowodować powstanie zobowiązań pieniężnych,
- 4) spraw związanych z udzielaniem przez miasto pomocy publicznej przedsiębiorcom,
- 5) spraw związanych z okresowymi analizami i sprawozdaniami z realizacji budżetu miasta,
- 6) spraw związanych z pobieraniem podatków i opłat lokalnych,
- 7) prowadzenia rachunkowości miasta i Urzędu,
- 8) wykonywania dyspozycji środkami pieniężnymi,
- 9) dokonywania wstępnej kontroli zgodności operacji gospodarczych i finansowych z planem finansowym,
- 10) dokonywania kontroli kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących operacji gospodarczych i finansowych.

Ponadto w trakcie kontroli ustalono, że Naczelnikiem Wydziału Księgowości - Głównym Księgowym jednostki budżetowej Urzędu Miejskiego w Gliwicach jest p. Elżbieta Stefaniuk. Kierownik jednostki powierzył obowiązki i odpowiedzialności w zakresie gospodarki finansowej Głównemu Księgowemu jednostki budżetowej Urzędu Miejskiego w Gliwicach, zgodnie z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 157, poz. 2140 z późn.zm., Dz. U. z 2013 r., poz.885 z późn.zm.), w zakresach czynności obowiązujących od dnia 16 marca 2009 r.

2. Wewnętrzne regulacje organizacyjno – prawne

Miasto Gliwice działa w oparciu o Statut przyjęty Uchwałą Nr XLIII/922/2014 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 8 maja 2014 r. (opublikowany w Dzienniku Urzędowym

Województwa Śląskiego z 16 maja 2014 r., poz. 2868), z uwzględnieniem późniejszych zmian wprowadzonych uchwałami:

- Nr XLV/988/2014 z dnia 21 sierpnia 2014 r. - opublikowano w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z 3 września 2014 r., poz. 4437;
- Nr VIII/181/2015 z dnia 23 lipca 2015 r. (tekst jednolity) - opublikowano w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z 3 sierpnia 2015 r., poz. 4191;
- Nr X/240/2015 z dnia 8 października 2015 r. - opublikowano w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z 21 października 2015 r., poz. 5249.

Z dniem wejścia w życie Uchwały Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 8 maja 2014 r. stracił moc Statut Miasta Gliwice przyjęty Uchwałą Nr VIII/133/95 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 23 lutego 1995 r. wraz z późniejszymi zmianami.

Organizację oraz zasady funkcjonowania Urzędu Miejskiego w Gliwicach do 1 lipca 2012 r. określał Regulamin Organizacyjny wprowadzony Zarządzeniem nr PM-1/06 z dnia 6 grudnia 2006 r. wraz ze zmianami.

Od 2 lipca 2012 r. obowiązującym jest Regulamin Organizacyjny Urzędu Miejskiego w Gliwicach wprowadzony Zarządzeniem nr PM – 2737/12 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 29 czerwca 2012 r. wraz ze zmianami wprowadzonymi Zarządzeniami Prezydenta Miasta Gliwice: PM-3182/12 z 31 sierpnia 2012 r.; PM-3976/13 z 21 stycznia 2013 r.; PM-4152/13 z 1 marca 2013 r.; PM-4212/13 z 15 marca 2013 r.; PM-4281/13 z 29 marca 2013 r.; PM-4469/13 z 22 maja 2013 r.; PM-4495/13 z 28 maja 2013 r.; PM-4925/13 z 14 sierpnia 2013 r.; PM-5072/13 z 24 września 2013 r.; PM-5118/13 z 7 października 2013 r.; PM-5413/13 z 9 grudnia 2013 r.; PM-5479/13 z 20 grudnia 2013 r.; PM-5605/14 z 23 stycznia 2014 r.; PM-5752/14 z 26 lutego 2014 r.; PM-6162/14 z 29 maja 2014 r.; PM-6438/14 z 21 lipca 2014 r.; PM-6558/14 z 18 sierpnia 2014 r.; PM-6627/14 z 4 września 2014 r.; PM-6659/14 z 10 września 2014 r.; PM-6891 z 24 października 2014 r.; PM-84/14 z 10 grudnia 2014 r.; PM-500/15 z 3 marca 2015 r.; PM-631/15 z 1 kwietnia 2015 r.; PM-701/15 z 13 kwietnia 2015 r.; PM-745/15 z 22 kwietnia 2015 r.; PM-1260/15 z 20 lipca 2015 r.; PM-1375/15 z 13 sierpnia 2015 r.; PM-1441/15 z 27 sierpnia 2015 r.; PM-1532/15 z 11 września 2015 r.; PM-1635/15 z 28 września 2015 r.; PM-1841/15 z 9 listopada 2015 r.

3. Dane ogólne o jednostce

Miasto Gliwice jest miastem na prawach powiatu, na terenie którego, w okresie objętym kontrolą, funkcjonowały następujące jednostki organizacyjne i nadzorowane:

- 115 jednostek budżetowych, w tym:

27/09/2015
2015
2015
2015

- 29 przedszkoli miejskich: Nr 2 (do 31.08.2012 r.); Nr 3; Nr 4; Nr 5 „Tęcza” (do 31.08.2015 r.); Nr 6; Nr 7; Nr 8 (do 31.08.2015 r.); Nr 16 (do 31.08.2015 r.); Nr 17 (do 31.08.2012 r.); Nr 18; Nr 20 (do 31.08.2014 r.); z Oddziałami Integracyjnymi Nr 21; Nr 22; Nr 23; Nr 25; Nr 27; Nr 28 (do 31.08.2014 r.); Nr 29; z Oddziałami Integracyjnymi Nr 31 (do 31.08.2015 r.); Nr 33 (do 31.08.2014 r.); Nr 34 im. Kubusia Puchatka; Nr 36; Nr 37; Nr 38; z Oddziałami Integracyjnymi Nr 40; Nr 41; Nr 42 (do 31.08.2014 r.); Nr 43; Zespół Przedszkoli Miejskich Nr 1 (od 1.09.2014 r.);

- 24 szkoły podstawowe: z Oddziałami Integracyjnymi Nr 1 (do 31.08.2015 r.); Nr 2; z Oddziałami Integracyjnymi Nr 3 im. Arki Bożka; Nr 5 (do 31.08.2014 r.); Nr 7 im. Adama Mickiewicza; Nr 8 im. Marii Dąbrowskiej; Nr 9 im. Króla Jana III Sobieskiego; z Oddziałami Integracyjnymi; Nr 10 im. Juliusza Słowackiego (do 31.08.2015 r.); Nr 11 im. Hugona Kołłątaja; Nr 12 im. Mikołaja Kopernika (do 31.08.2012 r.); Nr 13 im. Krystyny Bochenek; Nr 14 im. Stefana Żeromskiego; Nr 16 (do 31.08.2012 r.); Nr 18 (do 31.08.2015 r.); Nr 20 im. Powstańców Śląskich; z Oddziałami Integracyjnymi Nr 21 im. Henryka Sienkiewicza; Nr 23; Nr 28 im. Witolda Budryka; Nr 29; Nr 32 im. Wojska Polskiego; Nr 36 im. Johna Bайдona (do 31.08.2015 r.); Nr 38; z Oddziałami Integracyjnymi Nr 39 im. Obrońców Pokoju (do 31.08.2014 r.); Nr 41 im. Władysława Broniewskiego;

- 8 zespołów szkolno-przedszkolnych: Nr 1; Nr 2; Nr 3; Nr 4; Nr 5; Nr 6; Nr 7; Nr 8;

- 4 gimnazja: Nr 3 im. Noblistów Polskich; Nr 4 im. Józefa Pukowca; Nr 10 im. Ignacego Jana Paderewskiego; Nr 19 im. Powstańców Śląskich;

- 12 zespołów szkół ogólnokształcących: Nr 1; Nr 2; Nr 3; Nr 4 im. Piastów Śląskich; Nr 5 im. Armii Krajowej; Nr 6 (do 31.08.2013 r.); Nr 7; Nr 10; Nr 11; Nr 12; Nr 13; Nr 14;

- 12 pozostałych zespołów szkół: Gimnazjalnych; Ogólnokształcząco-Ekonomicznych im. Olimpijczyków Polskich; Ekonomiczno-Technicznych; Ekonomiczno-Usługowych (do 31.08.2014 r.); Mechaniczno-Elektronicznych (do 31.08.2015 r.); Budowlano-Ceramicznych; Ponadgimnazjalnych im. Unii Europejskiej (do 31.08.2014 r.); Samochodowych im. Gen. Stefana Roweckiego „GROTA”; Łączności (do 31.08.2015 r.); Techniczno-Informatycznych; Specjalnych im. Janusza Korczaka (Zespół Szkół Zawodowych Specjalnych); Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących;

- 3 domy dziecka: Nr 1; Nr 2; Nr 3;

oraz 23 pozostałe: III Liceum Ogólnokształcące im. Wincentego Styczyńskiego (do 31.08.2015 r.); Górnośląskie Centrum Edukacyjne im. Marii Skłodowskiej-Curie; Zespół Kształcenia Zawodowego (do 31.08.2013 r.); Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st. im. Ludomira Różyckiego; Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego nr 1; Centrum

Ratownictwa Gliwice; Dom Pomocy Społecznej „Nasz Dom”; Dom Pomocy Społecznej „Opoka”; Gliwickie Centrum Organizacji Pozarządowych; Miejski Zarząd Usług Komunalnych; Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Gliwicach (do 31.12.2015 r.); Ośrodek Pomocy Społecznej; Powiatowy Urząd Pracy; Straż Miejska; Zakład Gospodarki Mieszkaniowej; Zarząd Dróg Miejskich; TUR Gliwice – Centrum Sportu i Wypoczynku (do 1.01.2012 r.); Żłobki Miejskie; Środowiskowy Dom Samopomocy; Młodzieżowy Ośrodek Socjoterapii; Młodzieżowy Dom Kultury; Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna; Gliwicki Ośrodek Metodyczny;

- 3 instytucje kultury: Gliwicki Teatr Muzyczny; Miejska Biblioteka Publiczna; Muzeum w Gliwicach;

Ponadto Miasto Gliwice posiada udziały w następujących spółkach (według stanu na dzień 7 grudnia 2015 r.):

- 6 spółek z ograniczoną odpowiedzialnością z 100% udziałem Miasta:
 - Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej - Gliwice Sp. z o. o. – 43.332.000,00 zł;
 - Zarząd Budynków Miejskich I Towarzystwo Budownictwa Społecznego Sp. z o. o. – 47.882.000,00 zł;
 - Zarząd Budynków Miejskich II Towarzystwo Budownictwa Społecznego Sp. z o. o. – 42.792.000,00 zł;
 - Przedsiębiorstwo Składowania i Utylizacji Odpadów Sp. z o. o. – 23.924.000,00 zł;
 - Śląska Sieć Metropolitarna Sp. z o. o. – 17.000.000,00 zł;
 - Szpital Miejski nr 4 Sp. z o.o. – 562.700,00 zł;
- 1 spółka akcyjna z 100% udziałem Miasta - Przedsiębiorstwo Remontów Ulic i Mostów S.A. – 21.475.005,00 zł;
- 6 spółek z ograniczoną odpowiedzialnością z częściowym udziałem Miasta:
 - Gliwickie Centrum Medyczne Sp. z o.o. – 17.504.350,00 zł tj. 99,85 % udział Miasta w Spółce;
 - Górnośląska Agencja Przedsiębiorczości i Rozwoju Sp. z o.o. – 159.616.625,00 zł tj. 79,90 % udział Miasta w Spółce;
 - Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. – 200.829.500,00 zł tj. 93,56 % udział Miasta w Spółce;
 - Przedsiębiorstwo Komunikacji Miejskiej Sp. z o. o. – 38.020.500,00 zł tj. 89,01 % udział Miasta w Spółce;

- Park Naukowo-Technologiczny „TECHNOPARK GLIWICE” Sp. z o. o. – 5.216.000,00 zł tj. 57,83 % udział Miasta w Spółce;
- Remondis Gliwice Sp. z o.o. – 2.613.500,00 zł tj. 20,04 % udział Miasta w Spółce;
- 6 spółek akcyjnych z częściowym udziałem Miasta:
 - Śląskie Centrum Logistyki S.A. – 30.956.100,00 zł tj. 77,78 % udział Miasta w Spółce;
 - Gliwicki Klub Sportowy Piast S.A. – 6.255.000,00 zł tj. 66,68 % udział Miasta w Spółce;
 - Agencja Rynku Hurtowego Produktów Rolnych „AGRO-RYNEK” S.A. (w likwidacji) – 100.000,00 zł tj. 15,21 % udział Miasta w Spółce;
 - Katowicka Specjalna Strefa Ekonomiczna S.A. – 915.000,00 zł tj. 9,97 % udział Miasta w Spółce;
 - Tramwaje Śląskie S. A. – 4.370.000,00 zł tj. 3,00 % udział Miasta w Spółce;
 - Walcownia Metali Nieżelaznych „Łabędy” S.A. – 708.800,00 zł tj. 1,44 % udział Miasta w Spółce.

Kserokopie zakresów czynności pracowników Urzędu Miejskiego w Gliwicach, udzielających wyjaśnień, obowiązujące w kontrowanych okresie, stanowią akta kontroli.

Wykaz akt Nr AK/610/45/15/L.3 stanowi **załącznik nr 2** do niniejszego protokołu.

Handwritten signatures and initials in blue ink, including "G. G. G.", "R. R.", and "Z. Z.", along with a vertical line and other illegible marks.

II. KSIĘGOWOŚĆ I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

1. Gospodarka pieniężna i kontrola kasy

• Bankową obsługę budżetu Miasta w okresie objętym kontrolą zapewniał ING Bank Śląski S.A. z siedzibą w Katowicach, Centrum Bankowości Korporacyjnej w Gliwicach, w ramach Umowy w sprawie zamówienia publicznego na zadanie pn. Obsługa bankowa budżetu Miasta Gliwice w latach 2012-2016 z dnia 8 grudnia 2011 r. obowiązującej od 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. W § 1 umowy zdefiniowano w 6 punktach przedmiot umowy. W § 5 określono zasady prowadzenia lokaty jednodniowej automatycznej. W § 6 określono zasady wydawania kart płatniczych. W § 7 określono zasady prowadzenia systemu rachunku skonsolidowanego. W skład rachunku skonsolidowanego wchodziły rachunki w PLN podzielone na rachunki typu A i rachunki typu B oraz rachunek podstawowy budżetu Miasta Gliwice. Rachunek podstawowy budżetu Miasta Gliwice był rachunkiem podstawowym systemu rachunku skonsolidowanego. Rachunek typu A to rachunek dochodowy jednostki organizacyjnej, a fizyczna konsolidacja salda na zakończenie dnia roboczego, polegała na przeksięgowaniu go na rachunek podstawowy budżetu Miasta Gliwice. Rachunek typu B to rachunek wydatkowy jednostki organizacyjnej, rachunek wydatków niewygasających, rachunek dochodów jednostki i wydatków nimi finansowanych, inne zgodnie z dyspozycją zamawiającego, a ~~fizyczna~~ ^{wirtualna} konsolidacja polegała na tym, że saldo tych rachunków wchodziło w skład salda rachunku skonsolidowanego. W przypadku tworzenia lokat typu overnight, odsetki od rachunku księgowane są na rachunku podstawowym budżetu Miasta Gliwice (odsetki są należne Miastu Gliwice). Część rachunków objętych umową nie wchodziła w skład systemu rachunku skonsolidowanego. Ponadto w jednostce Urząd Miejski w Gliwicach w powiązaniu z powyższą umową obowiązywały:

- Umowa ramowa o prowadzenie rachunków bankowych, świadczenie usług bankowości elektronicznej, udostępnianie kart płatniczych, udostępnianie systemu wypłat elektronicznych na rzecz jednostki organizacyjnej Urząd Miejski w Gliwicach. Przedmiotem Umowy było określenie zasad, na jakich Bank otwierał i prowadził rachunki bankowe, świadczył usługi objęte systemem bankowości internetowej ING BusinessOnLine, zwanym dalej Systemem, Serwisem telefonicznym HaloŚląski dla klientów korporacyjnych, zwanym dalej Serwisem HaloŚląski, świadczył usługi bankowe związane z obsługą Systemu Wypłat Elektronicznych, zwanego dalej SWE, otwierał i prowadził rachunki oraz udostępniał karty płatnicze,
- Umowa świadczenia usługi wirtualnej konsolidacji sald,

Handwritten notes:
422 / EIP
Dob
2012
di

- Umowa o zarządzanie środkami finansowymi w ramach systemu rachunku skonsolidowanego,
- Umowa stosowania systemu identyfikacji masowych płatności – SIMP,
- Umowa w sprawie wpłat i wypłat w formie zamkniętej,
- Umowa o świadczenie usługi inkasa samochodowego,
- Umowa lokaty jednodniowej automatycznej,
- Umowa o kredyt odnawialny złotowy w rachunku skonsolidowanym,
- Umowa o pomostowy kredyt złotowy obrotowy nieodnawialny.

Umowy podpisał ze strony Miasta Gliwice p. Zygmunt Frankiewicz – Prezydent Miasta Gliwice, przy kontrasygnacie p. Ryszarda Reszke – Skarbnika Miasta Gliwice.

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na obsługę bankową budżetu Miasta Gliwice w latach 2011-2016 – nie objęto kontrolą.

W obsłudze bankowej występował rachunek bankowy dla budżetu (organu), wydatki budżetowe jednostki, dochody budżetowe jednostki, obsługi podatków, depozytowy.

Ponadto były prowadzone oddzielne rachunki pomocnicze: dotacje z budżetu państwa, dochody Skarbu Państwa, środków niewygasających, PFRON, dla realizowanych projektów, ZFŚS, VAT Skarb Państwa, ewidencja kar porządkowych, opłat geodezyjnych, dla odsetek i opłat od kredytów i pożyczek, opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, egzekucja podatkowa.

- Sprawdzono obrót gotówkowy realizowany za pośrednictwem kas Urzędu Miejskiego w Gliwicach w wybranym okresie tj. grudzień 2014 r. - styczeń 2015 r.

Kontrolę przeprowadzono w oparciu dokumenty: wszystkie ww. okresie wydruki raportów kasowych i dołączonych do nich dowodów źródłowych dla wydatków jednostki oraz po jednym wybranym z miesiąca grudnia 2014 r. i miesiąca stycznia 2015 r. wydruku raportu kasowego wraz z dołączonymi dowodami źródłowymi z pozostałych jednostek księgowych (tj. dochodów, ZFŚS, depozytów, PFRON, dochodów i wydatków funduszy pomocowych, egzekucji). Do sporządzonych ww. okresie raportów oraz dokumentowania operacji w nich ujętych – nie wniesiono uwag.

W kontrolowanej jednostce obowiązywała Instrukcja kasowa jako załącznik nr 7 do Zarządzenia organizacyjnego nr 62/06 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 31 października 2006 r. w sprawie zasad rachunkowości. Pismem z dnia 12 grudnia 2013 r. zwrócono się do Prezydenta Miasta o zatwierdzenie wysokości „pogotowia kasowego” w maksymalnej kwocie 1.500,00 zł dla każdej z dwóch kas realizujących wydatki gotówkowe w 2014 r. – Prezydent Miasta zatwierdził w dniu 13 grudnia 2013 r. Pismem z dnia 18 grudnia 2014 r. zwrócono się

[Handwritten signatures and initials]

do Prezydenta Miasta o zatwierdzenie wysokości „pogotowia kasowego” w maksymalnej kwocie 1.500,00 zł dla każdej z kas przyjmujących dochody w 2015 r. oraz w maksymalnej kwocie 3.000,00 zł dla każdej z kas realizujących wydatki budżetowe w 2015 r. – Prezydent Miasta zatwierdził w dniu 19 grudnia ^{2014 r.} ~~2013 r.~~ *UP*

- W raportach dochodowych były dokumenty źródłowe świadczące o wpłatach z tytułu różnych opłat komunikacyjnych. W nawiązaniu do tych dokumentów zwrócono się do Naczelnika Wydziału Komunikacji, o wyjaśnienie w jaki sposób i jakie dane były uzgadniane (weryfikowane) z Wydziałem Księgowości Urzędu Miejskiego w Gliwicach dotyczące realizowanych dochodów z tytułu opłat komunikacyjnych. W odpowiedzi czytamy: (...) „*Oplaty z tytułu realizacji postępowań związanych z rejestracją pojazdów (wydawanie dowodów rejestracyjnych, pozwoleń czasowych, tablic rejestracyjnych, nalepek kontrolnych, kart pojazdów) oraz wydawaniem uprawnień do kierowania pojazdami (wydawanie dokumentów uprawniających kierowania pojazdami) pobierane były w latach 2011-2015 przez pracowników Wydziału Komunikacji w wysokości i na zasadach określonych w obowiązujących ówczesnie aktach prawnych.*

Zdecydowana większość wnoszonych przez klientów wpłat z tytułu wydania dokumentów związanych z rejestracją pojazdów oraz wydawaniem uprawnień do kierowania pojazdami (ok. 97%) dokonywana jest przez klientów w kasach Urzędu. Przyjęty system obsługi (realizacja wniosku klienta w danym dniu w przypadku rejestracji pojazdu, weryfikacja wniosku o wydanie uprawnień) sprzyja takiej formie ponoszenia przez klientów koniecznych opłat.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami wykonawczymi obowiązującymi w latach 2011 – 2015 (a także obecnie) wniesienie przez klienta opłaty jest warunkiem koniecznym realizacji złożonego wniosku. Brak przedstawienia przez klienta opłaty jako załącznika do złożonego wniosku skutecznie uniemożliwia rozpoczęcie procedury realizacji żądania. Zastosowanie znajdują tu przepisy art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23, t.j.). W związku z powyższym pracownicy Wydziału Komunikacji realizujący sprawy z zakresu rejestracji pojazdów oraz wydawania uprawnień do kierowania pojazdami są obowiązani do żądania od klientów potwierdzenia wniesienia opłaty i weryfikacji jej wysokości już na etapie składania wniosku. Oryginal dowodu wpłaty przedkładany przez klienta dołączany jest przez pracownika do akt indywidualnej sprawy.

Procedura zwrotu dokonanej wpłaty (w sytuacji gdy klient nie złożył wniosku) lub zwrotu ewentualnej nadpłaty uruchamiana jest na podstawie stosownego wniosku klienta.

Wniosek o zwrot opłaty/nadpłaty zawiera uzasadnienie oraz obowiązkowo oryginał dowodu wpłaty (w przypadku zwrotu opłaty). Po dokonaniu przez pracownika merytorycznego potwierdzenia zasadności roszczenia (w oparciu o posiadane akta i zapisy w ewidencjach merytorycznych) wydawana jest decyzja o zwrocie opłaty (wydanej w oparciu o regulacje ustawy Ordynacja podatkowa). Uzyskanie przez decyzję atrybutu ostateczności pozwala na skierowanie do Wydziału Księgowości dyspozycji zwrotu opłaty.

Z uwagi na zastosowane w Urzędzie narzędzie informatyczne służące ewidencji wpłat (zarówno dokonywanych w kasie, jak również wpłat dokonywanych z rachunków zewnętrznych) nie ma konieczności dokonywania każdorazowo weryfikacji przez pracownika Wydziału Komunikacji wpłaty klienta indywidualnego z prowadzonym systemem. Z uwagi na powyższe nie dokonywano również weryfikacji (uzgodnień) wysokości wniesionych wpłat z Wydziałem Księgowości.

Pracownicy Wydziału Komunikacji nie byli zobowiązani do przekazywania danych dotyczących liczby opłat z tytułu czynności podlegającej opłacie ewidencyjnej, która to opłata była wykazywana w sprawozdaniu i odprowadzana na rachunek funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców. Brak konieczności przekazywania takiej informacji wynika z zastosowanego narzędzia informatycznego obsługującego płatności wykonywane przez klientów. Wykorzystywany przez Urząd Miejski w Gliwicach system informatyczny pozwala na przypisanie do danej wpłaty komunikacyjnej odpowiedniej opłaty ewidencyjnej. Wydział Komunikacji przekazuje do Wydziału Księgowości informacje o rodzajach i wysokościach opłat oraz informuje każdorazowo o wprowadzanych przez ustawodawcę zmianach. Wydział Księgowości w porozumieniu z Wydziałem Komunikacji opracował wykaz wpłat dokonywanych przez klientów przypisując do każdego rodzaju wpłaty opłaty ewidencyjne w odpowiedniej wysokości. Taki sposób postępowania powoduje, iż od każdej dokonanej wpłaty pobierana jest automatycznie opłata ewidencyjna.

Ponadto, należy podkreślić, iż liczba opłat ewidencyjnych danego rodzaju, zliczona w oparciu o złożone wnioski klientów nie pokrywa się z liczbą dokonanych wpłat z tego tytułu w danym okresie rozliczeniowym. Na podstawie § 5 rozporządzenia z dnia 15 maja 2015 r. Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie opłaty ewidencyjnej stanowiącej przychód Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców (Dz. U. z 2015 r., poz. 681) rozliczenie dokonywane opłat ewidencyjnych dokonywane jest na podstawie pobranych opłat.”

Wyjaśnienia Naczelnika Wydziału Księgowości - Głównego Księgowego, częściowo są tożsame z wyjaśnieniami powyżej cytowanymi, przywołano więc inne fragmenty: (...)

„W przypadku rezygnacji klienta z usługi po dokonanej w kasie Urzędu wpłacie dopuszcza się dokonanie zwrotu wpłaconych środków (anulowanie wpłaty może mieć miejsce **wyłącznie** w tym samym dniu oraz przy zwrocie oryginału dowodu KP, operacja jest odzwierciedlona na raporcie kasowym z adnotacją „pozycja anulowana”).

Ponadto wszelkie zwroty są realizowane na podstawie pisemnych dyspozycji z Wydziału Komunikacji na podstawie wydanych przez ten wydział decyzji.

Wpłaty dokonane na rachunek bankowy są ewidencjonowane w zintegrowanym systemie KSAT zgodnie z podanymi na przelewie danymi klienta, pełnym opisem czego dotyczy wpłata (łącznie z numerami rejestracyjnymi samochodu lub numerem VIN) analogicznie jak w przypadku kasy gotówkowej – z rozbiciem na opłatę komunikacyjną i przynależne do niej opłaty ewidencyjne w pełnej szczegółowości.

Wskazany wyżej przebieg postępowania dotyczący przepływu dokumentów, systemowej ewidencji wpłat wykluczającej dokonywanie zmian po dokonaniu wpłaty, dokonywania zwrotów opłat oraz przyjęte zasady realizacji usługi po dokonanej wpłacie są wystarczające i brak jest uzasadnienia, aby prowadzone były dodatkowe uzgodnienia pomiędzy wydziałami także z uwagi na to, iż nie każda dokonana wpłata może mieć pokrycie w realizacji usługi w tym samym okresie rozliczeniowym. (...).

Sprawozdania miesięczne z opłat ewidencyjnych pobranych i przekazanych na rachunek Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, we wskazanym przez Państwa okresie, sporządzał pracownik Wydziału Księgowości Pani (...), a w okresach jej nieobecności – pracownik ją zastępujący.

Wykorzystywany przez Urząd Miejski w Gliwicach system finansowo-księgowy KSAT pozwala na ewidencję i zarachowywanie do danej opłaty komunikacyjnej przypisanych jej opłat ewidencyjnych w pełnej szczegółowości - każda opłata ma przypisany unikalny symbol. Ponadto, w systemie KSAT, w modułach służących do ewidencji zapłat, ustawione zostały tzw. 'wzorce zarachowań' umożliwiające załączenie właściwych opłat ewidencyjnych do danej opłaty komunikacyjnej. Tym samym każda z opłat jest ewidencjonowana w księgach rachunkowych na odrębnych pozycjach paragrafu klasyfikacji budżetowej np.

756.75618.0420.001 opłata komunikacyjna za prawo jazdy

756.75618.0420.007 opłata ewidencyjna – uprawnienia do kierowania pojazdem.

Dane odnośnie rodzajów opłat ewidencyjnych i ich jednostkowych wartości (także w przypadku jakichkolwiek zmian w tym zakresie) są przekazywane do Wydziału Księgowości z wydziału merytorycznego.

Grupa UP
Lubyl
21

Na podstawie wyżej przedstawionego sposobu ewidencji dokumentów źródłowych generowany jest raport z programu finansowo-księgowego, który przedstawia, w wybranym okresie sprawozdawczym, wykonanie dochodów w szczególności do każdej pozycji paragrafu stosowanej klasyfikacji budżetowej. Wartość wykonania każdej odrębnie opłaty ewidencyjnej i jej wartość jednostkowa stanowią dane do wyliczenia ilości przyjętych opłat. Dane dotyczące liczby pobranych opłat za czynności podlegające opłacie ewidencyjnej są wyliczane na podstawie wartości wykonania dochodów i stanowią iloraz ustalony poprzez podzielenie wartości wykonania każdej z osobna opłaty ewidencyjnej przez jej wartość jednostkową."

- Kontrolujący zwrócili uwagę na obrót bezgotówkowy realizowany za pośrednictwem rachunków bankowych Miasta Gliwice, w szczególności: w zakresie korzystania z kart płatniczych przy realizacji wydatków budżetowych.

Zgodnie ze złożoną informacją przez Naczelnika Wydziału Księgowości – Głównego Księgowego:

- Urząd Miejski w Gliwicach korzysta z karty płatniczej jako jednej z form rozliczeń pieniężnych. Wydano 1 kartę płatniczą w dniu 26 maja 2014 r. Jest to karta obciążeniowa z miesięcznym limitem wydatków w wysokości 20.000,00 zł.
 - Zasady korzystania ze służbowych kart płatniczych określono w Zarządzeniu organizacyjnym nr 52/14 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie określenia zasad, sposobu i trybu przyznania i korzystania ze służbowych kart płatniczych przy dokonywaniu wydatków z budżetu miasta Gliwice oraz określenia zasad rozliczania płatności dokonywania przy ich wykorzystaniu, które zmieniono Zarządzeniem organizacyjnym nr 62/14 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 24 czerwca 2014 r.
- Pytania wraz z odpowiedzią stanowią **załącznik nr 1** do niniejszego protokołu.

2. Księgi rachunkowe budżetu i urzędu

- Sprawdzeniem objęto prawidłowość prowadzenia i kompletność elektronicznych urzędów księgowych Urzędu Miejskiego w Gliwicach za okres styczeń 2014 – wrzesień 2015 r. pod względem formalnym. Zgodnie z przepisami art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 z późn.zm. oraz Dz. U. z 2013 r. poz. 330 z późn.zm.), księgi rachunkowe należy wydrukować nie później niż na koniec roku obrotowego. Za równoważne z wydrukiem uznaje się przeniesienie treści ksiąg rachunkowych na informatyczny nośnik danych, zapewniający trwałość zapisu informacji, przez czas nie krótszy od wymaganego dla przechowywania ksiąg rachunkowych. Dokonano

[Handwritten signatures and initials]

analizy zgodności z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości wydruków treści następujących urzędzeń księgowych wygenerowanych z systemu księgowego:

- Dziennik operacji księgowych za rok 2014 r. i okres od stycznia do września 2015 r.
- Zestawienia obrotów i sald kont syntetycznych na 31-12-2014 r. i 30-09-2015 r.

Po analizie wymienionych wydruków stwierdzono, że:

- oznaczone są trwale nazwą jednostki,
- oznaczono je również nazwą danego rodzaju księgi rachunkowej oraz nazwą programu przetwarzania,
- wydruki wyraźnie oznaczono co do roku obrotowego, okresu sprawozdawczego i daty sporządzenia,
- wydruki składają się z automatycznie numerowanych stron, z oznaczeniem pierwszej i ostatniej, oraz są sumowane na kolejnych stronach w sposób ciągły w roku obrotowym.

Dzienniki księgowe zawierają chronologiczne ujęcie zdarzeń i umożliwiają uzgodnienie ich obrotów z obrotami zestawienia obrotów i sald kont księgi głównej. Zapisy są kolejno numerowane a obroty liczone w sposób ciągły. Sumy obrotów są poprawne rachunkowo. Zapisy księgowe posiadają nadany numer który umożliwia ich powiązanie z odpowiednim dowodem źródłowym.

• W ramach prawidłowości dokonywania przepływów pieniężnych na rachunku bankowym depozytów i rachunku bankowym ZFŚS kontrolą objęto wyciągi bankowe wraz z dołączonymi do nich dokumentami źródłowymi za okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2014 r. i od 1 lipca do 30 września 2015 r. Kontrolę przeprowadzono na podstawie:

- wyciągów bankowych z rachunku bankowego depozyty od nr 1 do nr 77 z 2014 r. i od nr 85 do nr 123 z 2015 r. oraz wyciągu bankowego z rachunku depozytowego w ramach jednostki wydatki funduszy pomocowych oraz dokumentów źródłowych stanowiących podstawę operacji na tych rachunkach,
- wyciągów bankowych z rachunku bankowego zakładowego funduszu świadczeń socjalnych od nr 1 do nr 125 z 2014 r. i od nr 125 do nr 190 z 2015 r. oraz dokumentów źródłowych stanowiących podstawę operacji na tych rachunkach,
- umowy lokaty jednodniowej automatycznej dotyczącej rachunku ZFŚS /w wyniku umowy do konta 135 – „Rachunek środków funduszy specjalnego przeznaczenia” prowadzone są dwa rachunki bankowe – jeden to rachunek obsługujący przychody i rozchody środków z tytułu ZFŚS, a drugi to rachunek lokat środków z ZFŚS/,

[Handwritten signatures and initials in blue ink]

- planu finansowego jednostki Urząd Miejski na 2014 r. i 2015 r. w zakresie planowanego odpisu na ZFŚS,

- planu rzeczowo – finansowego ZFŚS na 2014 r. i 2015 r.

W kontrolowanym zakresie – nie wniesiono uwag.

- Kontrolą objęto: saldo zobowiązań konta 201-01 - „Rozrachunki z odbiorcami i dostawcami” występujące wg stanu na 31 grudnia 2013 r. w kwocie 1.863.484,01 zł oraz wg stanu na 31 grudnia 2014 r. w kwocie 1.800.777,14 zł.

Celem kontroli było ustalenie prawidłowości zakwalifikowania zobowiązań do wymagalnych lub niewymagalnych oraz terminowość regulowania zobowiązań.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie: wydruków zestawienia obrotów i sald kont księgi głównej jednostki – Urząd Miejski w Gliwicach wg stanu na 31 grudzień 2013 r. i 2014 r., w szczególności uwzględniając saldo na koncie 201; ewidencji analitycznej do konta 201, wyciągów bankowych za okres styczeń – luty roku następnego, faktur, rachunków, przelewów, dokumentujących zapłatę zobowiązań.

Nie stwierdzono przypadków błędnego kwalifikowania zobowiązań oraz nie terminowego uregulowania zobowiązań.

- Analizując zapisy w ewidencji księgowej na koncie pozabilansowym 998 i 999 nie można zidentyfikować ujęcia poszczególnych umów w zaangażowaniu wydatków, czy decyzji itp., które stanowią podstawą zapisów późniejszych wydatków. Ewidencja wskazuje na ujęcie na koniec każdego kwartału sprawozdania Rb, czyli już dokonanych wydatków. Zgodnie z opisami kont w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont, konto 998 – „Zaangażowanie wydatków budżetowych roku bieżącego” konto służy do ewidencji prawnego zaangażowania wydatków budżetowych ujętych w planie finansowym jednostki budżetowej danego roku budżetowego oraz w planie finansowym niewygasających wydatków budżetowych ujętych do realizacji w danym roku budżetowym.

Na stronie Wn konta 998 ujmuje się:

- 1) równowartość sfinansowanych wydatków budżetowych w danym roku budżetowym;
- 2) równowartość zaangażowanych wydatków, które będą obciążały wydatki roku następnego.

Na stronie Ma konta 998 ujmuje się zaangażowanie wydatków, czyli wartość umów, decyzji i innych postanowień, których wykonanie spowoduje konieczność dokonania wydatków budżetowych w roku bieżącym.

Konto 999- „Zaangażowanie wydatków budżetowych przyszłych lat”, służy do ewidencji prawnego zaangażowania wydatków budżetowych przyszłych lat oraz niewygasających wydatków, które mają być zrealizowane w latach następnych.

Na stronie Wn konta ujmuje się równowartość zaangażowanych wydatków budżetowych w latach poprzednich, a obciążających plan finansowy roku bieżącego jednostki budżetowej lub plan finansowy niewygasających wydatków przeznaczony do realizacji w roku bieżącym.

Na stronie Ma konta 999 ujmuje się wysokość zaangażowanych wydatków lat przyszłych.

W załączniku nr 3 do zarządzenia organizacyjnego nr 62/06 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 31 października 2006 r. w sprawie zasad rachunkowości wraz z późniejszymi zmianami, opis kont 998 i 999 był tożsamy jak w ww. rozporządzeniu.

Dodatkowy zapis to pkt 7) – ewidencja na kontach 998 i 999 dokonuje się na podstawie kwartalnych sprawozdań z zaangażowania przygotowywanych przez poszczególne wydziały Urzędu Miejskiego. Sprawozdania te są przekazywane do Wydziału KS w formie papierowej i elektronicznej.

W związku z powyższym wyjaśnienie złożyła Naczelnik Wydziału Księgowości – Główny Księgowy, w którym czytamy: (...) „w Urzędzie Miejskim w Gliwicach za zaangażowanie środków finansowych odpowiadają wydziały merytoryczne. W związku z tym, w/w wydziały rejestrują umowy i inne dokumenty rodzące zaangażowanie (zwane dalej dokumentami) w systemie ISZM w Centralnym Rejestrze Umów (CRU) poprzez modul ORG.

Do Centralnego Rejestru Umów wprowadzane są m. in. następujące dane dotyczące dokumentów: data zawarcia, typ, termin realizacji dokumentu, jego przedmiot, podmioty dokumentu, jednostka organizacyjna (wydział). Po wprowadzeniu powyższych danych pracownik wydziału merytorycznego potwierdza zarejestrowanie dokumentu w systemie ISZM nadając mu unikatowy numer CRU.

Następnie poprzez podzielenie kwoty dokumentu na poszczególne lata tj. płatności roku bieżącego i lat przyszłych, do zaangażowania roku bieżącego automatycznie zaciągane są tylko te kwoty z dokumentu których data zawiera się w roku bieżącym a kwoty dotyczące lat przyszłych do zaangażowania lat przyszłych. Na podstawie danych wprowadzonych (jak wskazano powyżej) przez wydział merytoryczny, automatycznie generowana jest przez system informacja stanowiąca sumę elementarnych zapisów (wartości umów i innych dokumentów rodzących zaangażowanie), które mają charakter ewidencji analitycznej. Informacja ta, zdefiniowana przez system ISZM w postaci raportu pod nazwą „ZAA- sprawozdanie z zaangażowania wydatków wydziałów”, stanowi podstawę zapisów na kontach

pozabilansowych 998 i 999, prowadzonych wg podziałek klasyfikacji budżetowej, ujętej w planie finansowym.

Zapisy analityczne prezentowane są w dodatkowym raporcie, który pokazuje wysokość zaangażowania w rozbiciu na poszczególne dokumenty. Wartość zaangażowania oraz suma zarejestrowanych elementarnych kwot dokumentów w module ORG jest zgodna z ewidencją na kontach służących do ewidencji zaangażowania.

W naszej ocenie spełnia to wymogi art. 40 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, gdzie zapisano „plany kont dla jednostek budżetowych powinny uwzględniać, że ujmuje się również wszystkie etapy rozliczeń poprzedzających płatność wydatków, a w zakresie wydatków i kosztów – także zaangażowanie środków”.

Zaangażowanie ewidencjonowane jest na kontach pozabilansowych. Konta pozabilansowe mają na celu ujęcie informacji, które stanowią istotne uzupełnienie sprawozdawczości budżetowej. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 2014r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U.2014.119 z późn.zm.) w sprawozdaniu Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych samorządowej jednostki budżetowej/jednostki samorządu terytorialnego kolumnę „Zaangażowanie” wypełnia się za m-c marzec, czerwiec, wrzesień i za rok. Z tego też powodu ogólna wartość umów, decyzji i innych dokumentów rodzących powstanie zaangażowania, na podstawie ewidencji prowadzonej przez wydziały merytoryczne, jest ujmowana na kontach 998 i 999 pod datą ostatniego dnia kwartału.”

- Zgodnie z art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 z późn.zm.), usuwanie pojazdów oraz prowadzenie parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych, należy do zadań własnych powiatu, które realizowane jest przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza się ich wykonanie zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych. Koszt usunięcia pojazdu oraz przechowywania na parkingu strzeżonym może być dochodzony od właściciela pojazdu.

Natomiast w myśl art. 50a ustawy Prawo o ruchu drogowym, pojazd pozostawiony bez tablic rejestracyjnych lub pojazd, którego stan wskazuje na to, że nie jest używany, może zostać usunięty z drogi przez staż gminną lub Policję na koszt właściciela lub posiadacza.

Ustalono, że realizowane są wydatki z budżetu związane dyspozycjami o usunięciu pojazdu z drogi, które następnie dochodzone są od właściciela pojazdu. W wyjaśnieniu złożonym przez Głównego Specjalistę w Wydziale Przedsięwzięć Gospodarczych i Usług Komunalnych czytamy: (...) „Rada Miasta Gliwice na lata 2013,2014,2015 ustaliła w drodze uchwał

Handwritten notes and signatures:
2014/01/20
CSP
Z
R
P

wysokość opłat za usuwanie z dróg pojazdów ich przechowywanie na parkingu jak również za odstąpienie od usunięcia pojazdów, są to odpowiednio uchwały:

- Uchwała nr XXXVIII/779/2013 z dnia 7 listopada 2013 r.

- Uchwała nr XLVI/997/2014 z dnia 25 września 2014 r.

- Uchwała nr XI/258/2015 z dnia 19 listopada 2015 r.

W budżecie Miasta na lata 2013, 2014, 2015 zostało po stronie planu dochodów i planu wydatków uwzględnione zadanie związane z usuwaniem pojazdów z dróg i przechowywaniem ich na parkingach strzeżonych. Plan dochodów i wydatków przedstawiony został w tabelach poniżej.

Rok	Dochody		Klasyfikacja budżetowa
	Kwoty planowane	Kwoty wykonane	
2013	50 000,00 zł	29 198,00 zł	756.75618.0490.010/P/W
2014	50 000,00 zł	34 264,00 zł	Jw.
2015	70 000,00 zł	137 291,54 zł	Jw.

Rok	Wydatki		Klasyfikacja budżetowa
	Kwoty planowane	Kwoty wykonane	
2013	50 000,00 zł	23 992,63	600.60095.4300/P/W
2014	48 014,00 zł	25 672,33 zł	Jw.
2015	150 000	111 063,87 zł	Jw.

Oplaty za przechowywanie i usunięcie pojazdów dokonywane były w kasie tut. Urzędu, na poczcie, w punktach przyjmujących wpłaty np. w sklepach „Żabka” lub przelewem z rachunku właściciela pojazdu na rachunek Urzędu. Sposób uiszczenia opłat został wskazany w załączniku nr 1 do zawartych umów na holowanie i przechowywanie pojazdów.

Wydział Przedsiębiorstw Gospodarczych i Usług Komunalnych dokonywał weryfikacji wnoszonych opłat pod kątem ich zgodności z danymi na fakturach, dyspozycjach usunięcia pojazdów i dowodach wpłaty (wysokość opłaty, numer rachunku bankowego). Podmioty realizujące usługi usuwania pojazdów z dróg na podstawie art. 130 a ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ich przechowywania zostały wyłonione w drodze przeprowadzonego badania rynku.”

Natomiast w wyjaśnieniu złożonym przez Naczelnika Wydziału Komunikacji czytamy: (...)

Handwritten notes and signatures:
 CUP
 21
 21
 21
 21

„W latach 2013 – 2015 wydano 32 decyzje o zaplacie kosztów związanych z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem pojazdu na łączną kwotę 295.383,28 zł (...)

w roku 2013 – 9 decyzji

w roku 2014 – 16 decyzji

w roku 2015 - 7 decyzji

Tabela nr 1: Wykaz wydanych decyzji o zaplacie kosztów w latach 2013 - 2015:

l.p.	Nazwisko	Imię	Nr sprawy
1			55209/16/11
2			5450.4.2012
3			55209/24/11
4			55209/18/11
5			5450.7.2012
6			55209/28/11
7			5450.1.2012
8			55209/37/11
9			5450.6.2012
10			55209/12/10
11			55209/23/11
12			55209/27/11
13			55209/1/10
14			55209/48/11
15			55209/6/10
16			55209/17/11
17			55209/8/10
18			55209/19/10
19			55209/13/10
20			55209/42/11
21			55209/2/10
22			55209/35/11
23			55209/44/11
24			5450.1.2013
25			5450.10.2012

Handwritten signatures and initials: P. K. P., CVP, 2, Rb, and other illegible marks.

<i>l.p.</i>	<i>Nazwisko</i>	<i>Imię</i>	<i>Nr sprawy</i>
26			5450.3.2013
27			55209/12/11
28			55209/26/11
29			5450.2.2012
30			5450.1.2014
31			5450.2.2014
32			5450.6.2013

W tabelach poniżej zawarto informację o zaplanowanych w budżecie Miasta wydatkach i dochodach z tytułu usuwania i przechowywania pojazdów oraz ich wykonaniu w poszczególnych latach:

<i>Rok</i>	WYDATKI		
	<i>Plan</i>	<i>Wykonanie</i>	<i>Klasyfikacja budżetowa</i>
2013	271 130,00 zł	189 539,37 zł	710.7109.4300
2014	42 893,00 zł	18 263,04 zł	710.71095.4300
2015	31 000,00 zł	30 807,81 zł	710.71095.4300

<i>Rok</i>	DOCHODY		
	<i>Plan</i>	<i>Wykonanie</i>	<i>Klasyfikacja budżetowa</i>
2013	-	8 640,23 zł	710.71095.0970/G/W
2014	4 000,00 zł	4 926,00 zł	710.71095.0970/G/W
2015	4 000,00 zł	4 330,00 zł	710.71095.0970/G/W

Pracownik Wydziału Komunikacji na bieżąco monitoruje realizację decyzji administracyjnych o zapłacie kosztów z tytułu usunięcia, przechowywania i oszacowania pojazdów przez osoby zobowiązane. Każdorazowe stwierdzenie nieuiszczenia przez osoby zobowiązane należności powoduje wystawienie tytułu wykonawczego zgodnie z regulacjami ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Tytuły te przekazane są stosownym organom egzekucyjnym (Wydział Podatków i Opłat Urzędu Miejskiego w Gliwicach, właściwe urzędy skarbowe) celem prowadzenia dalszego postępowania egzekucyjnego. (...).

Realizacja zadań związanych z usuwaniem i przechowywaniem pojazdów usuniętych z drogi i nieodebranych przez właścicieli monitorowana jest na bieżąco. Informacje o pojazdach nieodebranych przez właścicieli w terminach określonych w ustawie Prawo o ruchu drogowym wprowadzane są do arkuszy pozwalających na bieżące monitorowanie

F.M.1
cup
20
2015

zarówno ilości jak i aktualnego stanu sprawy oraz prowadzenie analiz z zadaniem różnych kryteriów (np. liczby wszczętych / zakończonych postępowań pod kątem planowania budżetu).

Poniżej zamieszczam uzupełnione tabele wskazane w otrzymanym piśmie:

W zakresie pojazdów usuniętych w trybie art. 50a ustawy Prawo o ruchu drogowym

Rok	Ilość sztuk pojazdów nieodebranych na wezwanie gminy przez uprawnioną osobę w terminie 6 miesięcy	Komórka odpowiedzialna	Czy były wysyłane wezwania przez Miasto	Ile pojazdów przeszło na własność Miasta (dotyczy spraw zakończonych)	Ile pozostaje sztuk pojazdów (z jakich przyczyn nie zakończono postępowania)
1	2	3	4	5	6
2013	5	Wydział Komunikacji	TAK	5	0
2014	0	Wydział Komunikacji	TAK	0	0
2015	0	Wydział Komunikacji	TAK	0	0

W zakresie pojazdów usuniętych w trybie art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym

Rok	Ilość sztuk pojazdów nieodebranych na wezwanie gminy przez uprawnioną osobę w ww. terminie	Komórka odpowiedzialna	Czy były wystawione wnioski o orzeczenie przepadku na rzecz powiatu	Ile pojazdów przeszło na własność Miasta (dotyczy spraw zakończonych)	Ile pozostaje sztuk pojazdów (z jakich przyczyn nie zakończono postępowania)
1	2	3	4	5	6
2013	5	Wydział Komunikacji	3 wnioski	3	2 (zwrot dokumentacji do organu usuwającego pojazd celem jej uzupełnienia)
2014	6	Wydział Komunikacji	5 wniosków	4	1 (zwrot dokumentacji do

2/1/1
 2/1/1
 2/1/1
 2/1/1
 2/1/1

<i>Rok</i>	<i>Ilość sztuk pojazdów nieodebranych na wezwanie gminy przez uprawnioną osobę w ww. terminie</i>	<i>Komórka odpowiedzialna</i>	<i>Czy były wystawione wnioski o orzeczenie przypadku na rzecz powiatu</i>	<i>Ile pojazdów przeszło na własność Miasta (dotyczy spraw zakończonych)</i>	<i>Ile pozostaje sztuk pojazdów (z jakich przyczyn nie zakończono postępowania)</i>
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
					<i>organu usuwającego pojazd celem jej uzupełnienia)</i>
<i>2015</i>	<i>12</i>	<i>Wydział Komunikacji</i>	<i>8 wniosków</i>	<i>0</i>	<i>4 (zwrot dokumentacji do organu usuwającego pojazd celem jej uzupełnienia)</i>

Ponadto ustalono, że:

- w okresie objętym kontrolą obowiązywały umowy:

a) na świadczenie usług polegających na usuwaniu pojazdów z dróg położonych na terenie miasta Gliwice: nr PU.271.27.2015 CRU.2240/15 z dnia 31 lipca 2015 r., PU.2726.46.2013 CRU.2614 z dnia 3 stycznia 2014 r., PU/13/2716/4/63 z dnia 2 stycznia 2013 r.;

b) na świadczenie usług polegających na prowadzeniu parkingu strzeżonego, zlokalizowanego przy ul. Toruńskiej 8 dla pojazdów usuniętych z dróg położonych na terenie miasta Gliwice: nr PU.272.1.2015 CRU 286/15 z dnia 27 stycznia 2015 r., PU.272.12.2015 CRU 1974/15 z dnia 25 czerwca 2015 r., PU.2726.45.2013 CRU 135/14 z dnia 15 stycznia 2014 r., PU/13/2716/5/64 z dnia 2 stycznia 2013 r.

W przypadku umów nr PU.272.1.2015 CRU 286/15 z dnia 27 stycznia 2015 r. oraz nr PU.272.12.2015 CRU 1974/15 z dnia 25 czerwca 2015 r. okres obowiązywania częściowo się pokrywał, gdyż pierwsza z nich dotyczyła okresu od 1 stycznia 2015 r. do 31 stycznia 2016 r. lub do wyczerpania środków finansowych, a druga dotyczyła okresu w ciągu roku licząc od momentu jej podpisania (25 czerwca 2015 r.) lub do wyczerpania środków finansowych. Wyjaśnienie złożyła Główny Specjalista w Wydziale Przedsięwzięć Gospodarczych i Usług

CP
Handl
2015
2016

Komunalnych, w którym czytamy: (...) „W odniesieniu do pokrywających się terminów obowiązywania w/w umów wyjaśniam co następuje:

Umowa nr PU.272.1.2015 CRU: 286/15 została zawarta na okres od dnia 1.02.2015 r do 31.01.2016 r. lub do wyczerpania środków. Z uwagi na fakt, iż w stosunku do roku poprzedniego nastąpił znaczący wzrost liczby usuwanych pojazdów (dla porównania za cały rok 2014 usuniętych zostało 80 pojazdów, podczas gdy od lutego do czerwca 2015 r. usunięto 116 pojazdów) środki na umowie wyczerpały się w miesiącu czerwcu 2015 r. Z uwagi na konieczność zapewnienia ciągłości usługi w dniu 25.06.2015 r. zawarta została kolejna umowa nr PU.272.12.2015, CRU: 1974/15.”

- na koncie 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych” na koniec 2013 r., 2014 r. oraz na dzień 30 listopada 2015 r. była przypisana należność (strona Wn konta) w kwocie 8.956,53 zł p. oraz w kwocie 8.956,53 zł p. .

Przypisu należności dokonano dokumentem PK w dniu 20 grudnia 2012 r. na podstawie wprowadzonych należności za usunięcie pojazdów z dróg, przechowywanie, oszacowanie, sprzedaż do rejestru dokumentów przez Zastępcę Naczelnika Wydziału Komunikacji. Kontrolującym przedłożono tylko jedną decyzję administracyjną KM-55209/20/11 z dnia 3 grudnia 2012 r. na kwotę 8.956,53 zobowiązującą p. I do zapłaty ww. kwoty tytułem kosztów poniesionych przez Gminę Gliwice z tytułu: usunięcia z drogi, przechowywania i oszacowania pojazdu. W wyjaśnieniu Zastępcy Naczelnika Wydziału Komunikacji czytamy: (...) „Par. na mocy decyzji administracyjnej z dnia 2 grudnia 2012 r. nr sprawy KM-55209/20/11 został zobowiązany do uiszczenia kosztów poniesionych przez Gminę Gliwice z tytułu usunięcia z drogi, przechowywania i oszacowania pojazdu marki o nr rej. Należność określona w decyzji wynosiła 8.956,53 zł.

Przypisanie Panu . należności w kwocie 8.956,33 zł jest bezzasadne i jest skutkiem błędnego wpisu dokonanego przeze mnie w systemie KSAT (prawdopodobnie pierwotnie źle wybrałam kontrahenta w systemie, a po wprowadzeniu prawidłowego przypisu na rzecz p. . nie usunęłam błędnego zapisu). Dokonany przypis nie spowodował negatywnych skutków dla Miasta (nie istnieje roszczenie wobec p. y), jak również nie skutkuje negatywnie dla samego kontrahenta (wobec p. na skutek błędnego zapisu nie podjęto żadnych działań np. w postaci wystawienia tytułu wykonawczego).

Pan jest zobowiązany do zapłaty należności na podstawie decyzji administracyjnej o nr KM-55209/20/11. Decyzja o nr KM-55209/230/11 nie istnieje.

Ek "A" EP 24
Pb
de

Dokonany wpis w systemie w zakresie nr decyzji jest pomyłką pisarską. Pod hasłem klasyfikacyjnym 55209 jednolitego rzeczowego wykazu akt w roku 2011 zarejestrowano jedynie 48 spraw.

Informuję, iż stwierdzona przez Państwa niezgodność została skorygowana w dniu dzisiejszym w systemie KSAT, a informacja o tym fakcie została przekazana do Wydziału Księgowości (dokumenty potwierdzające dokonaną korektę przekazuję w załączeniu).

Ponadto informuję, iż weryfikacji danych na ostatni dzień roku kalendarzowego dokonałam porównując dokumenty źródłowe (decyzje) z zapisami na kontach kontrahentów w systemie KSAT. Taki sposób działania (porównanie dokumentów źródłowych z danymi systemu, a nie na odwrót) spowodowało niewykrycie błędnego przypisu należności na koncie kontrahenta p. „

Natomiast Kierownik Referatu Dochodów Niepodatkowych w Wydziale Księgowości wyjaśnia: (...) „w sprawie przyczyny dokonania przypisu należności na kontach 221 kontrahentów i wyjaśniam, iż Wydział Księgowości dokonał przypisu należności na koncie rozrachunkowym 221 dla wskazanych kontrahentów na podstawie zatwierzonego do zaksięgowania miesięcznego zestawienia z wygenerowanych przypisów, dokonanych w Wydziale Komunikacji zgodnie z zasadami opisanymi w zarządzeniu Prezydenta Miasta nr 88/07 w sprawie sporządzania, obiegu i kontroli dokumentów finansowo-księgowych w Urzędzie Miejskim w Gliwicach.

W odniesieniu do zapytania dotyczącego sposobu weryfikacji sald konta 221 na ostatni dzień roku kalendarzowego dokonywanej w Wydziale Księgowości wyjaśniam, iż na ostatni dzień roku uzgadniane i weryfikowane są salda figurujące w księgach rachunkowych w celu np. wykluczenia różnego typu pomyłek ewidencyjnych oraz pomyłek w zastosowanej klasyfikacji budżetowej. Dodatkowo w ramach wybranych klasyfikacji budżetowych, w których ewidencjonowane są należności, których dane nie są przesyłane z modułów dziedzinowych, dokonywana jest weryfikacja sald ksiąg rachunkowych w oparciu o dane zapisane w bazach modułu Należności i Zobowiązania.

Ponadto, w 2004 r. Urząd Miejski w Gliwicach wdrożył zintegrowany system KSAT wspomagający analityczną ewidencję wszystkich rozrachunków z kontrahentami. System złożony jest z kilku modułów merytorycznych m.in. GMK (Gospodarka Mieniem Komunalnym), w którym to module rejestrowane są dane i wartości wyliczonych stawek opłat, w szczególności za masowe płatności takie jak wieczyste użytkowanie, czynsz dzierżawny itd. co stanowi bazę do aktualizowania tych stawek. Moduł ten stanowi źródło danych do wysyłania korespondencji kontrahentom Miasta Gliwice. Dane z modułu

Handwritten signatures and initials, including "P. S.", "P. S.", and "P. S.".

Gospodarka Mieniem Komunalnym są systemowo przesyłane do modułu Należności i Zobowiązania (nie są przepisywane, co wyeliminowuje z tym związane pomyłki). Kolejną funkcjonalnością wykorzystywaną przez system finansowo-księgowy jest elektroniczny import danych z systemu bankowości elektronicznej tzw. System Identyfikacji Masowych Płatności, której zastosowanie także istotnie ogranicza możliwość pomyłki. W wyniku dokonania wdrożenia zintegrowanego systemu KSAT udostępniono pracownikom wydziałów merytorycznych moduł Należności i Zobowiązania, do którego przesyłane są dane z modułów dziedzinowych oraz w którym to module odbywa się rejestracja należności związanych z zadaniami przypisanymi do danego wydziału.

Pracownicy wydziałów merytorycznych mają ponadto w całym okresie udostępnione narzędzia w postaci podglądu do aktualnych zestawień z zaległości i nadpłat do tytułów należności przypisanych do zadań wydziału. Zadaniem wydziałów merytorycznych jest ponadto prowadzenie windykacji należności, która wymusza weryfikację sald przed wszczęciem egzekucji. W ramach tego zadania pracownicy wydziałów merytorycznych wystawiają noty odsetkowe, które przekazują do Wydziału księgowości do weryfikacji. Pracownicy Wydziału Księgowości weryfikują rozliczenie kontrahenta w systemie finansowo-księgowym."

- W ramach kontroli zgodności z obowiązującymi przepisami, wystawiania i rozliczania krajowych delegacji służbowych radnych Rady Miejskiej (Rady Miasta) w Gliwicach w latach 2012-2015, sprawdzaniem objęto ustalanie zwrotu kosztów przejazdu radnego, w podróży służbowej. Kontrolę przeprowadzono w oparciu o:

- Uchwałę Nr III/38/2002 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie ustalenia zasad przyznawania diet dla radnych oraz zwrotu kosztów podróży służbowych radnych wraz ze zmianami w uchwałach: Nr III/61/2006 z dnia 28 grudnia 2006 r.; Nr XXXIII/1017/2010 z dnia 25 marca 2010 r.; Nr V/56/2011 z dnia 17 marca 2011 r.; Nr VII/90/2011 z dnia 14 kwietnia 2011 r.; Nr XXXIII/646/2013 z dnia 4 kwietnia 2013 r.; Nr II/25/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.;

- polecenia wyjazdów służbowych wraz z załącznikami za lata 2012-2015;

- wydruki z ewidencji księgowej do konta 130-W-01-01 w zakresie zwrotów kosztów podróży służbowych radnych za lata 2012-2015;

- sprawozdania roczne Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych jednostki samorządu terytorialnego za okres od początku roku do dnia: 31 grudnia 2012 r.; 31 grudnia 2013 r.; 31 grudnia 2014 r.; 30 września 2015 r.

W toku kontroli ustalono:

Handwritten notes and signatures in the bottom right corner, including the word "Kontrola" and initials "UP", "Rb", and "2".

- Zasady przyznawania diet dla radnych oraz zwrotu kosztów podróży służbowych radnych ustalono Uchwałą Nr III/38/2002 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 19 grudnia 2002 r. W ust. 6 przywołanej uchwały wskazano, iż należności przysługujące z tytułu podróży służbowych radnych regulowane są aktualnie obowiązującymi przepisami w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących radnym z tytułu podróży służbowej.

Zgodnie z § 5 ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2000 r. w sprawie sposobu ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych gminy (Dz. U. z 2000 r., Nr 66, poz. 800 z późn.zm.) - na wniosek radnego przewodniczący rady gminy może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej pojazdem samochodowym niebędącym własnością gminy. W takim przypadku radnemu przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za jeden kilometr przebiegu, określonych przez radę gminy na podstawie przepisów dotyczących warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

W dniu 18 grudnia 2014 r. Uchwałą Nr II/25/2014 Rada Miasta Gliwice zmieniła Uchwałę Nr III/38/2002 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 19 grudnia 2002 r. ustalając m.in. stawki zwrotu kosztów przejazdu radnego, w ramach podróży służbowej, pojazdem samochodowym niebędącym własnością Miasta za jeden km przebiegu w wysokości stawek określonych jako maksymalne w przepisach dotyczących warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

Zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r., Nr 27 poz. 271 z późn.zm.) - koszty używania pojazdów do celów służbowych pokrywa pracodawca według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, które nie mogą być wyższe niż:

1) dla samochodu osobowego:

- a) o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ - 0,5214 zł,
- b) o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ - 0,8358 zł,

W latach 2012-2014 wyrażono zgodę na przejazd w podróży służbowej pojazdem samochodowym niebędącym własnością Miasta w poniżej wymienionych poleceniach wyjazdu służbowego radnych:

Zgodnie z
Dz. U. z 2002 r., Nr 27 poz. 271 z późn.zm.

- 1) Nr 77/2012 z dnia 16 lutego 2012 r. – zwrot na kwotę 191,40 zł przy stawce 0,8358 zł za 1 km;
- 2) (brak numeru na poleceniu) na dzień 22 marca 2012 r. - zwrot na kwotę 58,50 zł przy stawce 0,8358 zł za 1 km;
- 3) Nr S2/106/2012 na dzień 4 kwietnia 2012 r. - zwrot na kwotę 58,67 zł przy stawce 0,8358 zł za 1 km;
- 4) Nr Sz/406/2012 z dnia 8 października 2012 r. - zwrot na kwotę 188,06 zł przy stawce 0,8358 zł za 1 km;
- 5) Nr 717/2013 z dnia 23 października 2013 r. - zwrot na kwotę 51,82 zł przy stawce 0,8358 zł za 1 km;
- 6) Nr 640/2013 z dnia 10 października 2013 r. - zwrot na kwotę 51,80 zł przy stawce 0,8358 zł za 1 km.

W związku z brakiem określenia przez radę stawek za jeden kilometr przebiegu do wyliczenia kosztów przejazdu samochodem nie będącym własnością Miasta, zwrócono się o wyjaśnienie do Naczelnika Biura Prezydenta Miasta i Rady Miasta w Urzędzie Miejskich w Gliwicach, na jakiej podstawie ustalono stawki zwrotu kosztów przejazdów radnych samochodem osobowym w ramach ww. podróży służbowych.

W odpowiedzi czytamy: „(...) do 2014 roku przy ustalaniu stawki zwrotu kosztów przejazdów radnych w podróży służbowej pojazdem samochodowym niebędącym własnością gminy korzystano z Zarządzenia organizacyjnego nr 22/04 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 4 maja 2004 r. z późn.zm. w sprawie ustalenia limitu kilometrów na jazdy lokalne i zasad zwrotu kosztów używania przez pracowników w celach służbowych dojazdów lokalnych i zamiejscowych samochodów osobowych niebędących własnością pracodawcy oraz prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu.

Z chwilą zorientowania się o nieprawidłowości Rada Miasta dokonała w grudniu 2014 r. stosownych zmian w Uchwale nr III/38/2002 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie ustalenia zasad przyznawania diet dla radnych oraz zwrotu kosztów podróży służbowych radnych.

Wyjaśnienia zostały podpisane również przez p.o. Kierownika Referatu Obsługi Rady Miasta i Rad Osiedli ww. Biura, który odpowiadał za rozliczania delegacji radnych.

- W latach 2012-2014 wydatki z tytułu delegacji służbowych radnych planowano oraz wydatkowano w paragrafie 4410 – „Podróże służbowe krajowe”, zamiast w paragrafie 3030 – „Różne wydatki na rzecz osób fizycznych”. Wydatki ujęto w dziale 750 – „Administracja

publiczna”, rozdziale 75022 – „Rady gmin (miast i miast na prawach powiatu)”, paragrafie 4410 – „Podróże służbowe krajowe” w następujących wielkościach:

- 2012 r.: plan – 2.000,00 zł a wykonanie – 1.029,13 zł;
- 2013 r.: plan – 2.000,00 zł a wykonanie – 819,77 zł;
- 2014 r.: plan – 2.000,00 zł a wykonanie – 382,25 zł.

Powyższe kwoty wynikają z ewidencji księgowej oraz sprawozdania Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych jednostki samorządu terytorialnego za odpowiednie okresy.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. U. Nr 38, poz. 207 z późn.zm. oraz Dz. U. z 2014 r. poz. 1053 z późn.zm.) - opis do paragrafu 441 wskazuje, że obejmuje on wydatki na podróże służbowe krajowe pracowników. Natomiast w opisie do paragrafu 303 – „Różne wydatki na rzecz osób fizycznych” zaznaczono, iż obejmuje on diety dla radnych j.s.t. i członków komisji organów stanowiących j.s.t. oraz zwrot kosztów podróży radnych j.s.t.

Wyjaśnienia w powyższym zakresie złożone przez Naczelnika Biura Prezydenta Miasta i Rady Miasta w Urzędzie Miejskim w Gliwicach oraz p.o. Kierownika Referatu Obsługi Rady Miasta i Rad Osiedli w ww. Biurze stanowią: „(...) w latach 2012-2014 ujmowano wydatki z tytułu delegacji radnych w paragrafie 4410 „Podróże służbowe krajowe”. Było to konsekwencją stosowania do 2014 roku przy ustalaniu stawki zwrotu kosztów przejazdów radnych w podróży służbowej pojazdem samochodowym niebędącym własnością gminy Zarządzenia organizacyjnego nr 22/04 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 4 maja 2004 r. z późn.zm. w sprawie ustalenia limitu kilometrów na jazdy lokalne i zasad zwrotu kosztów używania przez pracowników w celach służbowych dojazdów lokalnych i zamiejscowych samochodów osobowych niebędących własnością pracodawcy oraz prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu.

Z chwilą zorientowania się o nieprawidłowości dokonano korekty planu finansowego i rozpoczęto ujmowanie wydatków w paragrafie 3030 „Różne wydatki na rzecz osób fizycznych”.

Planowaniem wydatków w podziałkach klasyfikacji budżetowej w Biurze Prezydenta i Rady Miasta należało p.o. Kierownik Referatu Obsługi Rady Miasta i Rad Osiedli.

- W latach 2012 – 2015 zwrócono również uwagę na prawidłowość zastosowania klasyfikacji budżetowej dla wydatków ujętych w paragrafach: 4430 – „Różne opłaty i składki” i 4480 – „Podatek od nieruchomości” w dziale 750 – „Administracja publiczna”, rozdziale 75022 – „Rady gmin (miast i miast na prawach powiatu)”.

ewp
Rz
Z
ofc
Kubul

Kontroli poddano następujące dokumenty:

- wydruki z ewidencji księgowej do konta 130-W-01-01 do klasyfikacji 750.75022.4430 i 750.75022.4480 za lata 2012-2015;
- rachunek nr 1/03/2015 z dnia 12 marca 2015 r. dotyczący kosztów eksploatacji pomieszczeń Rady Osiedlowej Czechowice wg aneksu nr 2 do umowy nr GN-72242106/7/00/2006/BJ;
- rachunki: nr 1/UM/2012 i nr 2/UM/2012 z dnia 1 marca 2012 r. dotyczące zwrotu kosztów zgodnie z umową dzierżawy nr 2339/GN-ID/72243/2009 – użytkowanie lokalu przez Radę Osiedlową Sośnica;
- rachunki: Nr 109/11/13 z dnia 18 listopada 2013 r. i Nr 65/07/14 z dnia 3 lipca 2014 r. dotyczące zwrotu kosztów użytkowania pomieszczeń przez Radę i Zarząd Osiedla Kopernika zgodnie z zawartymi umowami;
- sprawozdania roczne Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych jednostki samorządu terytorialnego za okres od początku roku do dnia: 31 grudnia 2012 r.; 31 grudnia 2013 r.; 31 grudnia 2014 r.; 30 września 2015 r.

W kontrolowanym zakresie - uwag nie wniesiono.

Pytania wraz z odpowiedzią stanowią **załącznik nr 1** do niniejszego protokołu.

Wykaz akt AK/610/45/15/II.2. stanowi **załącznik nr 2** do niniejszego protokołu.

3. Sprawozdawczość budżetowa, finansowa

Kontrolą objęto prawidłowość dokonywania wydatków w granicach kwot określonych w planie finansowym Urzędu Miejskiego w Gliwicach w 2014 r.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie:

- ewidencji księgowej do konta 130 – „Rachunek bieżący jednostki” za 2014 r.
- ewidencji do pozabilansowego konta 980 – „Plan finansowy wydatków budżetowych” za 2014 r.

Po analizie 100% wydatków dokonanych w 2014 r. w odniesieniu do planu finansowego w poszczególnych podziałkach klasyfikacji budżetowej nie stwierdzono istotnego przekroczenia limitów ustalonych w planie finansowym jednostki na 2014 r.

W związku z powyższym - uwag nie wniesiono.

Kontrolą objęto również prawidłowość sporządzania wybranych sprawozdań w latach 2011 - 2015 oraz wykazywania w nich danych na podstawie ksiąg rachunkowych.

Sprawdzeniem objęto następujące dokumenty:

- sprawozdanie Rb-27S z wykonania planu dochodów budżetowych j.s.t. oraz sprawozdanie Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych j.s.t.;

- sprawozdanie Rb-Z o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji oraz sprawozdanie Rb-NDS kwartalne o nadwyżce/deficycie;
- sprawozdanie Rb-ST o stanie środków na rachunkach bankowych j.s.t.;
- bilans z wykonania budżetu Miasta Gliwice sporządzony na dzień 31 grudnia 2014 r. oraz bilans jednostki budżetowej Urząd Miejski za 2014 r.;
- wydruki z ksiąg rachunkowych budżetu (organu) oraz jednostki Urząd Miejski.

Zagadnienia związane z prawidłowością wykazania w sprawozdaniach zobowiązań z tytułu zaciągniętych przez Miasto Gliwice kredytów i pożyczek objętych kontrolą zostały opisane w protokole w punkcie III.3. - Dług publiczny, przychody i rozchody budżetu.

Część oświatowa subwencji ogólnej przekazana z budżetu państwa i dotacje, które zostały wykazane w sprawozdaniu Rb-27S rocznym z wykonania planu dochodów budżetowych oraz sprawozdaniu Rb-ST o stanie środków na rachunkach bankowych jednostek samorządu terytorialnego zostały opisane w protokole w punkcie III.1.1. – Subwencje i dotacje.

Do bilansu z wykonania budżetu jednostki samorządu terytorialnego sporządzonego na dzień 31 grudnia 2014 r. oraz bilansu jednostki budżetowej – nie wniesiono uwag.

4. Inwentaryzacja

Sprawdzeniem objęto przeprowadzenie i rozliczenie inwentaryzacji okresowej według stanu na 31 grudnia 2014 r.: w drodze spisu z natury składników majątku znajdującego się czasowo poza terenem strzeżonym, w drodze spisu z natury środków pieniężnych i innych walorów w kasach Urzędu Miejskiego, w drodze spisu z natury składników majątku otrzymanego od kontrahentów na podstawie umów użyczenia, dzierżawy i innych dokumentów stanowiących podstawę użytkowania, podlegających pozabilansowej ewidencji w Urzędzie Miejskich, w drodze spisu z natury zapasów magazynowych, w drodze weryfikacji z dokumentami źródłowymi ewidencji wartości niematerialnych i prawnych w Urzędzie Miejskim, w drodze weryfikacji prawidłowości stanów wynikających z ksiąg rachunkowych przez ich porównanie z odpowiednimi danymi wg stanu na dzień 31 grudnia 2014 r., w drodze potwierdzenia sald.

W powyższym zakresie - uwag nie wniesiono.

Handwritten signatures and initials:
 - Top right: "EM" (likely EMF)
 - Middle right: "Dz" (likely Dziedziuszka)
 - Middle right: "Zy" (likely Zygmunt)
 - Middle right: "de" (likely de...)
 - Bottom right: "Lubul" (likely Lubulski)
 - Bottom left: "Za" (likely Za...)

III. BUDŻET JEDNOSTKI SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

1. Dochody budżetu

1.1. Subwencje i dotacje

Kontrolą objęto: prawidłowość zaewidencjonowania w księgach rachunkowych wpływu dochodów z tytułu części oświatowej subwencji ogólnej z budżetu państwa oraz dotacji celowej z budżetu państwa dla Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Gliwicach w latach 2013-2014, w tym dochodów otrzymanych w grudniu 2013 r. na styczeń 2014 r. oraz w grudniu 2014 r. na styczeń 2015 r. Sprawdzono prawidłowość wykazania dochodów z ww. tytułów w sprawozdaniach rocznych Rb-ST o stanie środków na rachunkach bankowych oraz w sprawozdaniach rocznych Rb-27S z wykonania planu dochodów jednostki samorządu terytorialnego za lata 2013-2014.

Kontrolę przeprowadzono w oparciu o:

- pisma Wojewody Śląskiego z lat 2013-2014 informujące o przyznanych decyzją Wojewody Śląskiego kwotach dotacji dla KM PSP i ich zmianach;
- ewidencję księgową do konta 133 oraz 901 za lata 2013-2014;
- potwierdzenia wpływu na rachunek bankowy subwencji oświatowej oraz dotacji;
- sprawozdania roczne Rb-27S z wykonania planu dochodów jednostki samorządu terytorialnego za okres od początku roku do dnia: 31 grudnia 2013 r. oraz 31 grudnia 2014 r.;
- sprawozdania roczne Rb-ST o stanie środków na rachunkach bankowych jednostek samorządu terytorialnego na koniec 2013 r. i 2014 r.;

Dochody z tytułu kontrolowanej dotacji celowej z budżetu państwa wykazano w rocznych sprawozdaniach Rb-27S z wykonania planu dochodów budżetowych jednostki samorządu terytorialnego odpowiednio za 2013 r. i 2014 r. w dziale 754 – „Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa, rozdziale 75411 – „Komendy powiatowe Państwowej Straży Pożarnej”, paragrafie 2110 – „Dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na zadania bieżące z zakresu administracji rządowej oraz inne zadania zlecone ustawami realizowane przez powiat”, w kolumnie „Plan (po zmianach)” w wysokościach wynikających z przedstawionych pism Wojewody Śląskiego o przyznanych kwotach dotacji celowych.

Kwoty wykazane w kolumnie „Dochody wykonane (wpływy minus zwroty)” sprawozdań rocznych Rb-27S za lata 2013 - 2014 były zgodne z kwotami dotacji celowych przekazanymi przez Wojewodę Śląskiego, z uwzględnieniem potrąceń zwrotów dokonanych do 31 stycznia odpowiednio 2014 r. i 2015 r.

Dotacja celowa przekazana z budżetu państwa w grudniu na styczeń roku następnego stanowiła odpowiednio:

- na styczeń 2014 r. w łącznej kwocie 974.336,00 zł, w tym na:
 - 1) Działanie 2.4.2.1 - Podejmowanie przedsięwzięć na rzecz rozpoznawania zagrożeń w kwocie 23.151,00 zł;
 - 2) Działanie 2.4.1.2 - Udział w akcjach ratowniczo-gaśniczych w kwocie 49.321,00 zł;
 - 3) Działanie 2.4.1.4 - Budowa i wzmocnienie potencjału ratowniczego jednostek KSRRG w wysokości 901.864,00 zł.
- na styczeń 2015 r. w łącznej kwocie 967.000,00 zł; na którą składały się:
 - 1) 898.000,00 zł na działanie 2.3.1.2 – Interwencje ratowniczo-gaśnicze;
 - 2) 46.000,00 zł na działanie 2.3.1.4 – Optymalizacja sieci Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego;
 - 3) 23.000,00 zł na działanie 2.3.2.1 – Rozpoznawanie i przeciwdziałanie zagrożeniom.

Natomiast część oświatowa subwencji ogólnej dla gmin i powiatów, zgodnie z wyciągami bankowymi, wpłynęła odpowiednio:

- na styczeń 2014 r. – 6.925.987,00 zł i 6.678.643,00 zł,
- na styczeń 2015 r. – 7.407.668,00 zł i 6.146.831,00 zł.

Wpływ dochodów z tytułu ww. dotacji oraz subwencji zaewidencjonowano na koncie 133 – „Rachunek budżetu” w korespondencji z 909 – „Rozliczenia międzyokresowe”, zaś przeksięgowanie na dochody następnego roku budżetowego nastąpiło w styczniu odpowiednio 2014 r. i 2015 r. w korespondencji z kontem 901 – „Dochody budżetu”.

Cześć subwencji oświatowej oraz dotację celową otrzymaną w grudniu na styczeń roku następnego wykazano w sprawozdaniu Rb-ST o stanie środków na rachunkach bankowych jednostek samorządu terytorialnego odpowiednio na koniec 2013 r. oraz 2014 r.

W toku kontroli ustalono:

- Za lata 2013 - 2014 w rocznych sprawozdaniach Rb-27S z wykonania planu dochodów budżetowych jednostki samorządu terytorialnego w kolumnie „Dochody otrzymane”:

- w dziale 758, rozdziale 75801, paragrafie 2920
- w dziale 754, rozdziale 75411, paragrafie 2110

wykazano otrzymaną odpowiednio w 2013 r. i 2014 r. subwencję oświatową oraz dotację celową w kwocie innej niż wynikało to z ksiąg rachunkowych organu oraz z wpływu środków z tego tytułu na bankowy rachunek budżetu.

CTP
8.10
P. K.
L. K.
P. K.

Zgodnie z § 3 ust. 4 pkt 3 załącznika nr 39 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. Nr 20, poz. 103), a następnie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. poz. 119), w kolumnie „Dochody otrzymane” wykazuje się kwoty subwencji ogólnej i dotacji celowych, które wpłynęły na rachunek bankowy jednostek samorządu terytorialnego w okresie sprawozdawczym.

Ponadto stosownie do § 9 ust. 1 i ust. 2 ww. rozporządzeń kierownicy jednostek są obowiązani sporządzać sprawozdania rzetelnie i prawidłowo pod względem merytorycznym i formalno-rachunkowym. Kwoty wykazane w sprawozdaniach powinny być zgodne z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej.

Kwoty kontrolowanej subwencji oświatowej oraz dotacji celowej przedstawiały się następująco:

Rok	Subwencja oświatowa		Dotacja celowa	
	Kwota w sprawozdaniu	Kwota z ewidencji księgowej oraz wyciągów bankowych	Kwota w sprawozdaniu	Kwota z ewidencji księgowej oraz wyciągów bankowych
2013	192.841.811,00	179.135.450,00	18.065.397,00	17.053.397,00
2014	190.727.171,00	177.122.541,00	18.091.420,00	17.117.084,00

Sprawozdania Rb-27S z wykonania planu dochodów budżetowych jednostki samorządu terytorialnego za okres od początku roku do dnia 31 grudnia 2013 r. (korekta nr 1) oraz za okres od początku roku do dnia 31 grudnia 2014 r. (korekta nr 1) zostały podpisane przez p. Ryszarda Reszke – Skarbnika Miasta oraz przez p. Andrzeja Karasińskiego – Sekretarza Miasta. Podstawa do podpisu za kierownika jednostki - upoważnienie Nr 3940/S/2011 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 18 marca 2011 r.

Zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Urzędu Miejskiego w Gliwicach sporządzanie sprawozdań na podstawie prowadzonej ewidencji księgowej należało do zakresu zadań Wydziału Księgowości.

W związku z powyższym zwrócono się do Naczelnika Wydziału Księgowości – Głównego Księgowego, o wskazanie osoby zajmującej się sporządzaniem ww. sprawozdań i wyjaśnienie ww. różnic. Wyjaśnienia złożone przez Specjalistę ds. rachunkowości budżetu miasta Wydziału Księgowości Urzędu Miejskiego stanowią: „Sprawozdanie Rb-27S z jednostki księgowej jest generowane przez Informatyczny System Zarządzania Miastem, wdrożony przez Centralny Ośrodek Informatyki Górnictwa S.A. W kolumnie „Dochody otrzymane” dochody

Handwritten signatures and initials:
 2014/11/11
 2014/11/11
 2014/11/11

z tytułu subwencji oświatowej i dotacja dla KM PSP wykazywane są jako suma sald konta 901 oraz konta 909.

Zgodnie z opisem konta 909 zawartego w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 2013.289. j.t.) służy ono do ewidencji subwencji i dotacji przekazanych w grudniu a dotyczących następnego roku budżetowego. W następnym roku budżetowym przeksięgowuje się subwencję oświatową i dotacje na konto 901 i wykazuje się je w sprawozdaniu Rb27S w kolumnie „Dochody wykonane”. Pomimo, że środki wpłynęły w poprzednim roku budżetowym, wykazuje się je w bieżącym okresie sprawozdawczym. Konsekwencją tego wydawało się również wykazanie tych środków w kolumnie „Dochody otrzymane”.

Z wymiany doświadczeń z innym jednostkami samorządu terytorialnego kraju wynikało, że przedstawiona powyżej prezentacja danych w kolumnie „Dochody otrzymane” była stosowana i uznawana za prawidłową, co wskazuje, że prawdopodobnie były na ten temat wydane wytyczne lub opinie.

Ponadto nadmieniam, że zakupione przez Miasto Gliwice oprogramowanie od Centralnego Ośrodka Informatyki Górnictwa S.A. jest opatrzone deklaracją zgodności z wymogami technicznymi wobec systemów informatycznych wykorzystywanych do prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z obowiązującymi przepisami i w naszej opinii parametry do sporządzania sprawozdania zostały skonfigurowane zgodnie z ówczesnie stosowaną praktyką. Informujemy również, że zwróciliśmy się do Centralnego Ośrodka Informatyki Górnictwa S.A. o skorygowanie założeń systemu w zakresie danych pobieranych do sprawozdania, które są wykazywane w sprawozdaniu Rb-27S w kolumnie „Dochody otrzymane”.

Zgodnie z zakresem czynności sporządzeniem sprawozdań na podstawie prowadzonej ewidencji księgowej zajmował się Specjalista ds. rachunkowości budżetu miasta w Wydziale Księgowości Urzędu Miejskiego. Bezpośredni nadzór nad nim sprawował Kierownik Referatu Księgowości Budżetu Miasta, Funduszy Unijnych, Zagranicznych i Wydatków Budżetowych.

Pytania wraz z wyjaśnieniami stanowią **załącznik nr 1** do niniejszego protokołu kontroli.

Wykaz akt kontroli AK/610/45/15/III.1.1. stanowi **załącznik nr 2** do protokołu kontroli.

1.2. Dochody z tytułu podatków i opłat

1.2.1. Wymiar podatku od nieruchomości

Kontrolę w zakresie poprawności złożonych deklaracji podatku od nieruchomości przeprowadzono na poniższej wskazanej próbie wybranych podatników o nr ewidencyjnych: 118207, 88138, 78374, 76135, 78476, 159295, 78398, 93501, 147712, 129806, 76856, 235457, 178878, 79323, 14164, 57501, 47723, 47726, 131226, 78416, 139229, 77782, 77745, 200355, 77315.

Wniesiono uwagi do złożonych deklaracji podatkowych na rok 2014/2015 przez następujących podatników:

1. Podatnik o nr ewidencyjnym **235 457** w deklaracji podatkowej złożonej 15 września 2015r. wykazał m.in. powierzchnię gruntów związanych z działalnością gospodarczą – 22 417 m² /z załącznika do deklaracji wynika, iż są to działki o nr ewidencyjnych 1354, 1358, 1351/, powierzchnię 315,34 m² /powierzchnię użytkową budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej/ oraz powierzchnię użytkową budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności medycznej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń o powierzchni 9 435,13 m².

Następnie kontrolującym przedłożono pismo podatnika z dnia 18 stycznia 2016 r. skierowane do Wydziału Podatków i Opłat Urzędu Miejskiego w Gliwicach – „[...] Informuję, że wykazane powierzchnie budynków według klasyfikacji deklaracji na podatek od nieruchomości za lata 2011-2015 są zgodne ze stanem faktycznym istniejącym w użytkowanej nieruchomości. Wykazane powierzchnie związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu ustawy o działalności leczniczej jako podmiotu wpisanego do rejestru podmiotów wykonujących działalność medyczną [...] obejmują:

- w budynku głównym szpitala [...]

- w pozostałych budynkach: świadczenia związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych tj. kuchnia szpitalna, pralnia szpitalna, prosektorium, apteka szpitalna (zakładowa), magazyny sprzętu medycznego, zaplecze techniczne (garaż dla karettek, kotłownia, rozdzielnia średniego i niskiego napięcia, stacje wymienników ciepła), dyrekcja szpitala.

W części nieruchomości prowadzona jest działalność w żaden sposób nie związana bezpośrednio lub pośrednio z udzielaniem świadczeń zdrowotnych przez Szpital Miejski Nr 4 i w deklaracji ujęto te powierzchnie wg stawki dla działalności gospodarczej – są to powierzchnie w których funkcjonują: bufet, apteka ogólnodostępna oraz usługi transportu medycznego. [...]"

Handwritten signatures and initials in blue ink, including 'CUP', 'R', 'Pob', and 'Hajdu'.

Przeprowadzona w dniu 15 stycznia 2016 r. wizja lokalna przez inspektorów RIO w terenie ujawniła na w/w nieruchomości oprócz budynku głównego, budynek magazynowy /wykazujący średni stan techniczny o cechach nieużywalności/, magazynowo - warsztatowy /w części prosektorium/, dwa budynki administracyjne, dwa budynki /pralnia, magazyn/, budynek portierni /pobór opłaty parkingowej/, budynek nieużytkowany w złym stanie technicznym /w załączniku do deklaracji podatkowej wskazano pow. 344 m²/.

W związku z powyższym zwrócono uwagę w czasie kontroli w szczególności na opodatkowanie stawką preferencyjną budynku magazynowego oraz nie wykazanie w deklaracji do opodatkowania powierzchni budynku nieużytkowanego w złym stanie technicznym.

Należy uznać, iż preferencyjna stawka znajduje zastosowanie do opodatkowania budynków będących w posiadaniu podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń. Przepis może być zastosowany w odniesieniu do budynków lub ich części, które:

- są w posiadaniu podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych oraz
- są zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń.

Budynek taki (lub jego część) muszą być zatem w posiadaniu podmiotu. Najczęściej posiadanie związane będzie z własnością lub innym tytułem prawnym do takiego budynku /lokalu/ – jak np. najem, dzierżawa czy użytkowanie. Oprócz tego zatem, że pomieszczenia te muszą być w posiadaniu zakładu opieki zdrowotnej, to muszą być faktycznie przez niego zajęte, czyli muszą być przez niego bezpośrednio wykorzystywane.

2. Podatnik o nr ewidencyjnym **128806** wykazał w deklaracji na rok 2014/2015 powierzchnię gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – 11 994 m², powierzchnię budynków lub ich części związanych z działalnością gospodarczą – 5 323,10 m². Podatnik w deklaracji nie wykazał budowli /drogi, place, parkingi, ogrodzenie/. Kontrolującym przedłożono pismo podatnika nr STE/2V-M/28/2016 z dnia 18 stycznia 2016 r. w którym stwierdził: „[...]”, że zgodnie z umową dzierżawy [...] z dnia 08.04.2009 [...] wszystkie nieruchomości są związane z prowadzeniem działalności leczniczej. Ponadto, nadmieniamy, że nie jesteśmy dzierżawcami jakichkolwiek budowli na terenie obu nieruchomości przy ul. Kozielskiej 8 jak i ul. Radiowej 2. [...]”

Zgodnie z umową dzierżawy nr GN-72243/151/09/RZA/KM z dnia 8 kwietnia 2009 r. na mocy której wydzierżawiający oddaje w dzierżawę nieruchomości stanowiące własność Miasta Gliwice „[...]” wraz z drogami wewnętrznymi sytuowanymi w granicach

dzierżawionych nieruchomości. [...]” Dzierżawa dotyczyła działki nr 158 o powierzchni 7 011 m² /zabudowanej budynkiem szpitala i budynkami pomocniczymi/ przy ul. Radiowej 2 i działki nr 311 o powierzchni 11 210 m² /zabudowanej budynkiem szpitala i budynkami pomocniczymi/ przy ul. Kozielskiej 8. W odniesieniu do nieruchomości przy ul. Kozielskiej aneksem nr 2 z dnia 23 marca 2013 r. zmieniono powierzchnie nieruchomości dzierżawionej – powierzchnia dzierżawiona w zakresie działki nr 311 – 4 983 m².

Przez budowlę, na potrzeby podatku od nieruchomości, rozumie się także urządzenie budowlane /w rozumieniu przepisów prawa budowlanego/ związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Decydującą przesłanką uznania urządzenia budowlanego (technicznego) za budowlę będzie jego związek z obiektem budowlanym polegający na zapewnieniu możliwości użytkowania tegoż obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, nigdy zaś w relacji odwrotnej. Pojęcie budowli zawarte w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych odwołuje się bezpośrednio do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn.zm.). W myśl art. 3 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane, budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 5 ustawy Prawo budowlane, tymczasowy obiekt budowlany to obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe.

Budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem ani obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane (na przykład przyłącze i urządzenie instalacyjne, przejazd, ogrodzenie, plac postojowy i plac przed śmietnikiem) związane z obiektem budowlanym,

201
201
201
201
201

które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Podatkowi podlegają wyłącznie budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Oznacza to, że wszelkie wiaty, pawilony, namioty, przyczepy, place i ogrodzenia należące do osób nieprowadzących takiej działalności są wolne od podatku. Wysokość podatku od budowli zależy od ich wartości przyjętej dla celów amortyzacji podatkowej dokonywanej metodą liniową (wartości początkowej w danym roku podatkowym). Jeśli budowla nie jest amortyzowana, podstawą podatku jest jej wartość rynkowa.

Wyłączeniem od opodatkowania objęte zostały wyłącznie grunty zajęte pod pas drogowy drogi publicznej. Zgodnie z brzmieniem art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - od dnia 1 stycznia 2007 r. - opodatkowaniu podlegają pasy drogowe dróg wewnętrznych i znajdujące się tam budowle, jeżeli są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Jednocześnie w przepisie art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jednoznacznie wyjaśniono, że pojęć w nim użytych nie można tłumaczyć w sposób potoczny. Pojęcia te należy rozumieć według definicji legalnych zawartych w ustawie o drogach publicznych. Zgodnie zatem z art. 4 pkt 1 ustawy o drogach publicznych, pas drogowy to wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą. Natomiast droga to budowla wraz z obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiąca całość techniczno-użytkową, przeznaczona do prowadzenia ruchu drogowego zlokalizowana w pasie drogowym. Przytoczone definicje legalne mające zastosowanie dla wyjaśnienia omawianego wyłączenia w podatku od nieruchomości oznaczają, że droga musi być budowlą, zaś pas drogowy stanowi grunt, na którym ta budowla jest zlokalizowana. Wyłączeniem objęty został grunt zajęty pod pas drogowy i to niezależnie od tego czy wybudowano na nim już drogę (budowlę). Warunkiem jest jednak to, że ma być to pas drogowy drogi publicznej. Również zatem w tym przypadku należało odwołać się do legalnej definicji drogi publicznej (art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 1-4 ustawy o drogach publicznych). Zgodnie z pierwszym z tych przepisów drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie tej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Z kolei przepis art. 2 ust. 1 pkt 1-4 ze względu na funkcje w sieci drogowej dzieli drogi publiczne na określone kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne. Wyłącznie drogi zaliczone do

CLP
Dok
op
Hobyl
Z
G
H

jednej z tych kategorii i spełniające opisane w art. 1 funkcje mogą zostać zaliczone do dróg publicznych.

Do zaliczenia drogi do kategorii dróg gminnych, czyli publicznych - konieczna jest uchwała gminy oraz zmiana właściciela. Sam fakt, że jakiś fragment gruntu łączy dwie drogi gminne, nie przesądza o jego statusie. Ulice (art. 4 ust. 3 ustawy o drogach publicznych), to drogi na terenie zabudowanym lub przeznaczonym do zabudowy, aby mogły zostać zaliczone do kategorii dróg publicznych muszą spełniać kryteria przewidziane dla dróg publicznych.

3. Podatnik o nr ewidencyjnym **78416** wykazał m.in. w składanej deklaracji powierzchnię gruntów 370 658 m² zwolnionych na podstawie Uchwały Nr XV/286/2011 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 22 grudnia 2011 r. Na mocy powyższej uchwały postanowiono zwolnić z podatku od nieruchomości grunty zajęte pod cmentarze, za wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Zgodnie z załączonym przez podatnika wykazem „dane o nieruchomościach i obiektach budowlanych” wykazano m.in. cmentarz przy ul. Św. Jacka, cmentarz Wilcze Gardło, cmentarz Lipowy przy ul. Poniatowskiego, cmentarz Centralny przy ul. Kozielskiej. Ogólna powierzchnia z wykazu – 356 766 m². Zwrócono się o pisemne wyjaśnienie do Naczelnika Wydziału Podatków i Opłat, odnośnie różnicy w powierzchni oraz sposobu kwalifikowania do opodatkowania gruntów pod budynkami usytuowanymi na cmentarzach i budynków. W wyjaśnieniu stwierdzono: „[...]Grunty obejmujące cmentarze, w tym te, na których są posadowione budynki podlegają zwolnieniu jako grunty zajęte pod cmentarze na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Gliwicach nr XV/286/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości.

Budynki posadowione na cmentarzach są ujmowane w powierzchni objętej opodatkowaniem, co wynika z przedkładanych wraz z deklaracjami załączników „Dane o nieruchomościach i obiektach budowlanych DON-ND”.

Zwolnieniu podlegają następujące powierzchnie gruntów zajętych pod cmentarze:

- Cmentarz przy ul. Św. Jacka - 12 955 m²,
- Cmentarz Wilcze Gardło - 5 908 m²,
- Cmentarz Lipowy - 119 314 m²,
- Cmentarz Centralny przy ul. Kozielskiej – 222 479 m²,
- Cmentarz żołnierzy Armii Czerwonej znajdujący się na pl. Grunwaldzkim 10 000 m².

Suma tych powierzchni wynosi 370 656 m², taka też powierzchnia jest wskazywana przez podatnika w przedkładanych wraz z deklaracjami załącznikami „Dane o zwolnieniach w podatku od nieruchomości - DOZ-N”.

Na załącznikach „Dane o nieruchomościach i obiektach budowlanych DON-ND” za 2014 rok, jako powierzchnia Cmentarza Lipowego wskazane było 115 424 m², z uwagi na fakt, że część cmentarza o powierzchni 3 890 m² została przekazana podatnikowi w trwały zarządk, w późniejszym terminie i widniała na załączniku, w odrębnej pozycji. Dla załącznika do deklaracji rocznej za 2014 rok była to pozycja nr 41. W załącznikach do deklaracji składanych za 2015 r. cała powierzchnia cmentarza jest już ujęta w całości w jednej pozycji.[...]”

Na stronie internetowej zarządzającego cmentarzem zawarto wykaz cmentarzy na terenie Gliwic, w którym ujęto oprócz ww. cmentarzy, cmentarz komunalny położony w Łabędach przy ul. Wrzosowej /o powierzchni ok.5 200 m²/, w związku z powyższym zwrócono się o dodatkowe wyjaśnienia do Naczelnika Wydziału Podatków i Opłat. W wyjaśnieniach stwierdzono: „[...]Na podstawie umowy najmu zawartej z Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe Nadleśnictwo Brynek, Miejski Zarząd Usług Komunalnych znajduje się w posiadaniu działki nr 11/7 obręb: Łabędy Las, z przeznaczeniem na cmentarz położony w Gliwicach przy ul. Wrzosowej. Do dnia 18-05-2015 r. przedmiotowa działka była sklasyfikowana w ewidencji gruntów i budynków jako „Las”, tym samym nie była objęta obowiązkiem podatkowym w podatku od nieruchomości. W dniu 18-05-2015 r. dokonana została w ewidencji gruntów i budynków zmiana użytków gruntowych działki, na „Inne tereny zabudowane”.

W związku z powyższym od dnia 01-06-2015 r. przedmiotowa działka gruntu winna być wskazywana w deklaracji na podatek od nieruchomości, jako podlegająca zwolnieniu na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Gliwicach nr XV/286/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości jako grunty zajęte pod cmentarze.

Podatnik nie przedłożył korekty deklaracji na podatek od nieruchomości, w związku z czym niezwłocznie zostaną podjęte działania zmierzające do przedłożenia organowi podatkowemu stosownej korekty deklaracji. [...]”

4. Podatnik o nr ewidencyjnym **93501** w złożonej deklaracji na rok podatkowy 2015 wykazał m.in. powierzchnię użytkową budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - 69 731,86 m², w tym kondygnacji od 1,40 m do 2,20 m – 13 762,02 m². Zwrócono się o pisemne wyjaśnienie do Naczelnika Wydziału Podatków i Opłat, jakiej części budynku dotyczy powyższa powierzchnia zaliczona do opodatkowania w 50% oraz jakie czynności podjęto w zakresie zasadności zakwalifikowania do opodatkowania w podanym zakresie wysokości. W wyjaśnieniu stwierdzono: „[...]W toku przeprowadzanej weryfikacji prawidłowości opodatkowania nieruchomości dokonano obmiaru bryły budynku

Handwritten signatures and initials in blue ink, including 'Rt', 'Eko', and others, with an arrow pointing to the text above.

Centrum Handlowego Forum. W wyniku dokonanych ustaleń pojawiły się zdaniem organu wątpliwości co do zgłoszonej powierzchni użytkowej budynku, która była ustalona na podstawie decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla Miasta Gliwice.

W związku z powyższym wystąpiono do organu architektoniczno-budowlanego z zapytaniem czy cała powierzchnia użytkowa budynku została w wydanej decyzji.

W odpowiedzi PINB wyjaśnił, iż w decyzji nie była ujęta powierzchnia użytkowa garażu podziemnego.

W związku z powyższym organ podatkowy wezwaniem z dnia 15.06.2011 r., wezwał Spółkę do skorygowania deklaracji podatkowych poprzez zwiększenie powierzchni użytkowej posiadanego budynku.

W dniu 29.07.2011 r. wpłynęły korekty deklaracji na podatek od nieruchomości w których został zadeklarowany garaż podziemny (powierzchnia użytkowa do opodatkowania 50%).

W dniu 05.08.2011 r. pracownicy przeprowadzili oględziny w zakresie zbadania wysokości w świetle kondygnacji podziemnej garażu znajdującego się w budynku CH Forum. W czasie oględzin ustalono, iż wysokość w świetle kondygnacji garażu podziemnego licząc wysokość w świetle od posadzki do dolnej krawędzi kurtyn dymowych wynosi do 2,20 m. W czasie oględzin Dyrektor Techniczny Forum – Pan [...] zgłosił następujące uwagi:

- 1) Kurtyna dymowa znajduje się na całej powierzchni garażu
- 2) Jest ona stałym elementem konstrukcyjnym projektowanym przy wznoszeniu budynku i gwarantuje bezpieczeństwo pożarowe na tym poziomie.
- 3) Projekt przedłożono do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego przy uzyskiwaniu pozwolenia na budowę.
- 4) Z obu stron wjazdu na parking znajduje się zakaz wjazdu pojazdów powyżej 2 metrów.

W dniu 29.09.2011 r., Spółka przedłożyła następujące dowody potwierdzające jej zdaniem prawidłowość przyjęcia wysokości kondygnacji w świetle garażu w wysokości 2,20 m i były to:

- kopia opinii Instytutu Techniki Budowlanej z dnia 06.10.2005 r.,
- kopia decyzji z dnia 08.08.2006 r. Prezydenta Miasta Gliwice o zmianie pozwolenia na budowę Centrum rozrywkowo – usługowo- handlowego,
- kopia postanowienia z dnia 12.01.2006 r. Prezydenta Miasta Gliwice wyrażającego zgodę m.in. na przekroczenie dopuszczalnych stref pożarowych garażu zamkniętego,
- kopia wyciągu z projektu wykonawczego stalowych kurtyn dymowych, jej widoku, sposobu mocowania,
- kopia karty wyciągu z instrukcji bezpieczeństwa pożarowego CH Forum.

W związku z wątpliwościami czy stosowane w garażu podziemnym kurtyny dymowe posadowione pod konstrukcją stropu należy uznać za najniższy trwały element konstrukcji stropu dla celów obmiarowych w podatku od nieruchomości pismem z dnia 16.11.2011 r. zwrócono się o zajęcie stanowiska przez Ministerstwo Finansów.

W odpowiedzi z dnia 19.01.2012 r., skierowanej do Prezydenta Miasta Gliwice, znak sprawy PL/LS/833/108/APQ/11/304 Ministerstwo Finansów wyjaśniło, iż „pojęcie kondygnacji w świetle w istotny sposób modyfikuje znaczenie pojęcia kondygnacji, jakim posługuje się rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, wydanym na podstawie ustawy Prawo budowlane”.

Ministerstwo Finansów wskazało, iż „wysokość kondygnacji, która będzie podstawą obliczenia powierzchni użytkowej to powierzchnia między poziomem posadzki, a wykończonym sufitem”. Ponadto wskazało, iż „zamontowane na stałe elementy konstrukcji stropu ograniczają wysokość kondygnacji w świetle i wpływają tym samym na zmniejszenie powierzchni użytkowej”.

W dniu 08.12.2011 r. Spółka złożyła w związku z prowadzoną sprawą w zakresie opodatkowania ekspertyzę techniczną sporządzoną przez rzeczoznawcę budowlanego dr. inż. Jana Borkiewicza wpisanego pod poz. 370/2002/R/C w krajowym rejestrze rzeczoznawców budowlanych.

Rzeczoznawca budowlany ustalił, między innymi, iż:

- zamocowane urządzenia techniczne w postaci wbudowanych na stałe stalowych kurtyń dymowych stanowią podstawowe ograniczenie wysokości użytkowej pomieszczeń garażowych.

Jest to wysokość 220 cm ograniczona na stałe wbudowanymi kurtyńami dymowymi,

- wbudowane stalowe kurtyny dymowe, stanowią trwały element stropów oraz gwarantują wymagane bezpieczeństwo przeciwpożarowe, ograniczając wysokość pomieszczeń garażowych w znaczeniu użytkowym.

Uzasadnienie stanowiska organu podatkowego.

Wydaną opinią rzeczoznawcy budowlanego organ podatkowy w badanej sprawie nie był związany jednak opinia ta zawierała wskazówki ułatwiające wyjaśnienie okoliczności w sprawie.

W związku z faktem, iż rzeczoznawca budowlany niewątpliwie posiada wymagane prawem wiadomości specjalne z dziedziny budownictwa wykorzystanie jego opinii zostało wzięte pod uwagę przy ustaleniu stanu faktycznego w powyższej sprawie.

Handwritten notes and signatures in the bottom right corner, including the initials "CIP" and "Rid" with an arrow pointing upwards, and other illegible signatures.

Również orzecznictwo sądów administracyjnych w tym wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 6 maja 2004 r., sygn. Akt I SA/Bd 63/04, wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. Akt III SA/Wa 1330/14, interpretacja indywidualna Prezydenta Miasta Radomia z dnia 02.12.2011 r., znak sprawy BP.II.310.3.2011 potwierdzają zasadność przyjętego przez tutejszy organ podatkowy sposób ustalenia wysokości kondygnacji w świetle.

W tym miejscu należy dodać, iż zastosowany w treści przepisu art. 4 ust 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przez ustawodawcę mało precyzyjny zwrot „wysokość kondygnacji w świetle” został zaczerpnięty z języka potocznego i w istocie rzeczy może oznaczać, że chodzi o wysokość prześwitu między dwiema płaszczyznami, co w odniesieniu do kondygnacji budynku oznacza wysokość między podłożem, a najniższymi trwałymi elementami konstrukcji stropu. Tak ustalona treść przepisu art. 4 ust 2 w oparciu o reguły wykładni gramatycznej jest zbieżna z treścią ustaloną w oparciu o reguły wykładni funkcjonalnej, bowiem co do zasady podstawę opodatkowania dla budynków stanowi ich powierzchnia użytkowa, co w przypadku garaży wykorzystywanych zgodnie z przeznaczeniem oznacza, że mogą tam wjechać samochody o wysokości nie większej niż najniższy trwały element konstrukcyjny stropu.

W związku z powyższym organ podatkowy mając na względzie całokształt materiału dowodowego w tym wyjaśnienia Ministerstwa Finansów, opinię rzeczoznawcy budowlanego, posiadaną dokumentację architektoniczno – budowlaną, orzecznictwo sądów administracyjnych uznał, iż wysokość w świetle kondygnacji garażu podziemnego w budynku [...]winna być zaliczona w 50% zgodnie z art. 4 ust 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.[...]

5. Podatnik o nr ewidencyjnym **76135** w złożonej na rok 2015 wykazał powierzchnię gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – 166 163,76 m²; budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej - 42 975,52 m²; wartość budowli jako podstawa opodatkowania - 20 753 287,68 zł.

W deklaracji na rok 2014 /data wpływu do UM Gliwice – 31.01.2014 r./ wykazał powierzchnię 180 705,72 m² gruntów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą; 43 514,88 m² budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej; wartość budowli przyjętych jako podstawa opodatkowania - 20 752 903,10 zł.

Podatnik w załączniku „Dane o nieruchomościach i obiektach budowlanych” wykazał m.in. pozycję pn. „Stadion GKS Piast” posadowiony na działce o nr 842 o powierzchni 37 879 m²; powierzchnię budynku 19 428,94 m² oraz budowle – boisko treningowe, chodniki, place, drogi wewnętrzne, sieć kanalizacji sanitarnej, sieć wodociągowa, ogrodzenie, kontenery szatniowo-sanitarne – ogólna wartość 8 016 509,00 zł.

Handwritten signatures and initials in blue ink, including 'Zach', 'CIP', 'Rb', and 'Khal'.

Aktem notarialnym Repetytorium A numer 842/2012 z dnia 31 stycznia 2012 r. przeniesiono na rzecz podatnika :

- działkę nr 842 o powierzchni 37 879 m²
- działkę nr 841 o powierzchni 2 563 m²
- działkę nr 840 o powierzchni 315 m²

oraz znajdujące się na tych działkach budynki stadionu z instalacjami i budowlami oraz infrastrukturę techniczną.

W związku z rozbieżnościami interpretacyjnymi w zakresie opodatkowania stadionów piłkarskich, zwrócono się o pisemne wyjaśnienie do Naczelnika Wydziału Podatków i Opłat, jakie przesłanki zadecydowały, iż nie wniesiono uwag w zakresie opodatkowania „stadionu piłkarskiego” /wraz z płytą boiska/ jako budynku, mając na uwadze, iż ustawa z dnia 12 stycznia 1991 roku o opłatach i podatkach lokalnych, wyróżnia dwa rodzaje obiektów budowlanych, które podlegają podatkowi od nieruchomości – budynki oraz budowle. Według ustawy budynek powinien spełniać cztery warunki:

1. trwałe związanie z gruntem,
2. wydzielenie z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych,
3. posiadanie fundamentów,
4. posiadanie dachu.

W odpowiedzi stwierdzono: „[...]Z treści aktu notarialnego Repertorium „A” Numer 842/2012 z dnia 31.01.2012 r., na podstawie, którego Miasto przeniosło prawo własności nieruchomości na spółkę wynika, iż zadane trybuny wraz z budynkiem klubowym zdefiniowane zostały łącznie jako budynek stadionu GKS PLAST o łącznej powierzchni użytkowej 18.830,76 m². Decyzją nr 190/11 z dnia 19.10.2011 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla miasta Gliwice udzielił pozwolenia na użytkowanie stadionu wraz z budynkiem klubowym o łącznej powierzchni użytkowej 19.429 m².

Powyższe zapisy świadczą o potraktowaniu poza budynkiem klubowym również reszty stadionu (trybun stadionu) jako budynku.

Zdaniem organu podatkowego klasyfikowanie zadanych trybun jako budynku jest prawidłowe. Zgodnie z Polską Klasyfikacją Obiektów Budowlanych zadane trybuny do oglądania sportów na świeżym powietrzu uważane są za budynki (symbol PKOB 1265 – budynki kultury fizycznej).

Nawet gdyby przyjąć, że trybuny stanowią odrębny obiekt budowlany od budynku głównego stadionu i tak samodzielnie, spełniałby przesłanki uznania ich za budynek.

Handwritten signatures and initials:
EIP
Rb
[Signature]

Zadaszone trybuny są bowiem trwale związane z gruntem, wydzielone z przestrzeni przegrodami budowlanymi oraz posiadają fundamenty dach, co przesądza o możliwości ich kwalifikacji jako budynku.

Dodatkowo zaś potwierdzenie powyższego stanowi tożsama kwalifikacja zadaszonych trybun przyjęta w Klasyfikacji Środków Trwałych (symbol 107 KŚT). Sama Klasyfikacja Środków Trwałych może przy tym pomocniczo stanowić o klasyfikacji zadaszonych trybun jako budynku, ponieważ odwołuje się ona do definicji budynku w Prawie budowlanym.

W piśmie z dnia 22.01.2016 r. Wydział Architektury i Budownictwa UM Gliwice potwierdził, iż przyjęta przez organ podatkowy klasyfikacja zadaszonych trybun stadionu sportowego jako budynku stadionu jest poprawna.

Odnosząc się do sposobu opodatkowania płyty boiska, to Spółka nie wykazywała jej do opodatkowania jako budowli. Płyta boiska /grunt pod płytą boiska/ jest opodatkowana stawką dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Organ podatkowy nie dysponuje dokumentacją architektoniczno-budowlaną dającą podstawę do uznania płyty boiska jako budowli i opodatkowania jej wg. stawek właściwych dla budowli. Równocześnie z informacji pozyskanych od spółki w dniu 15.01.2015 r. wynika, iż płyta boiska zaliczona została przez Spółkę do powierzchni użytkowej budynku.

Organ podatkowy pragnie wskazać, iż na podstawie złożonych deklaracji i dokumentów przez Spółkę nie było możliwe odkrycie faktu, iż Spółka zadeklarowała płytę boiska wg. stawki właściwej dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Organ podatkowy dysponował załącznikiem do uchwały nr XVI/292/2011 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 22 grudnia 2011 r. w którym nie została ujęta płyta boiska oraz jej wartość. Z powyższych dokumentów nie wynikało również, iż powierzchnia użytkowa budynku stadionu wskazana jest łącznie z powierzchnią płyty boiska. [...]"

W obiegu prawnym istnieją decyzje organów podatkowych w zakresie opodatkowania w powyższym zakresie zgodnie, z którymi płyta główna stadionu i infrastruktura pomocnicza traktowana jest jako budowla, natomiast pozostała część stadionu w tym trybuny jako budynek. Zdarzają się również przykłady interpretacji, w których jedynie główny budynek stadionu traktowany jest jako budynek, pozostała część jako budowla.

Rozróżnienie budynku i budowli ma istotne znaczenie w kwestii wyliczenia podstawy opodatkowania stadionów. Na budowlę nałożony jest podatek w wysokości 2% jej wartości rocznie. Natomiast w przypadku budynku podatek uzależniony jest od jego powierzchni użytkowej. Dlatego też kwalifikacja stadionu czy to do kategorii budynku czy budowli może rodzić ogromne różnice w kwestii wysokości odprowadzonego podatku.

Handwritten signatures and initials: "CIP", "Rsb", and "gpc".

Wątpliwości w zakresie rozróżnienia powodują zadaszone trybuny stadionów. Zgodnie z Polską Klasyfikacją Obiektów Budowlanych zadaszone trybuny do oglądania sportów na świeżym powietrzu uważane są za budynki, przez co podstawą ich opodatkowania nie będzie stawka przyjęta dla budowli tj. 2% ich wartości rocznie, a stawka przewidziana dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Ponadto ustalono, że podatnikowi przekazano 10 szt. kontenerów gastronomicznych o wartości 436 612,60 zł /protokół odbioru końcowego i przekazania do użytkowania z dnia 26 kwietnia 2013 r. ; pozwolenie na budowę - decyzja nr 276/2013 z dnia 12 marca 2013 r./, które nie zostały ujęte w załączniku do przedłożonych deklaracji podatkowych na rok podatkowy 2014/2015 /nie ujęte w wartości budowli stanowiących podstawę opodatkowania/. Obiekty kontenerowe są obiektami budowlanymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b i pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn.zm.), ich budowa nie wymaga pozwolenia na budowę tylko wówczas, gdy są przeznaczone do czasowego użytkowania w trakcie realizacji robót budowlanych i w celu ich wykonania (art. 29 ust. 1 pkt 24 Prawa budowlanego).

W związku z powyższym zwrócono się o wyjaśnienie do Naczelnika Wydziału Podatków i Opłat. W wyjaśnieniu stwierdzono: „[...]Odnosząc się do kwestii nieopodatkowania podatkowy 10 sztuk kontenerów gastronomicznych, informuję iż organ podatkowy nie dysponuje dokumentacją architektoniczno-budowlaną dającą podstawę do uznania kontenerów jako budowli i opodatkowania ich wg. stawek właściwych dla budowli.

Równocześnie pozyskano informację od kierownika obiektu stadionu, iż przedmiotowe obiekty są ulokowane pod trybunami w przejściach w związku znajdują się one w bryle budynku stadionu.

Zdaniem organu podatkowego obiekty, które znajdują się wewnątrz budynku (w bryle budynku – pod zadaszonymi trybunami) stanowią część tego budynku i nie mogą zatem stanowić odrębnego od budynku przedmiotu opodatkowania jako budowle. Wynika to z faktu, iż obiekty budowlane wchodzące w skład budynku nie podlegają odrębnemu opodatkowaniu, bowiem podstawę opodatkowania budynku, stanowi jego powierzchnia użytkowa.[...]”

Podatnikowi przekazano do użytkowania bandę LED protokołem z dnia 3 czerwca 2013 r. o wartości 799 000,00 zł /brutto/ - faktura z dn. 3 czerwca 2013 r., która nie została ujęta w wartości budowli stanowiących podstawę opodatkowania.

Zwrócono się o pisemne wyjaśnienie do Naczelnika Wydziału Podatków i Opłat. W wyjaśnieniu stwierdzono: „[...]Odnosząc się do kwestii nieopodatkowania band ledowych,

CPA
Ryb
opt
Lubyl
Zycki

informuję że organ podatkowy nie dysponuje dokumentacją architektoniczno-budowlaną dającą podstawę do uznania band ledowych jako budowli i opodatkowania jej wg. stawek właściwych dla budowli.

Jednocześnie z pozyskanych od kierownika obiektu stadionu informacji wynika, iż bandy ledowe znajdujące się na terenie stadionu są postawione na murawie i nie są w żadne sposób połączone z gruntem. Do przenoszenia tych modułów stosuje się specjalne skrzynie do przechowywania i transportu.

W związku z powyższym zdaniem organu podatkowego nie ma podstaw natury prawnej i technologicznej do uznania, iż są to budowle zgodnie z art. 1a pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.[...]"

NSA w wyroku z dnia 16 grudnia 2009 r. (sygn. akt II OSK 1958/08), stwierdził, że "[...] żaden z przepisów Prawa budowlanego nie uzależnia kwalifikacji obiektu od metody, techniki i technologii jego wykonania czy od tego, że w każdej chwili może on być rozebrany [...]. O tym, czy obiekt jest trwale związany z gruntem, czy też nie, nie świadczy sposób, w jaki zagłębiono go w gruncie ani technika, w jakiej to wykonano, ale masa całkowita obiektu i jego rozmiary, które wymagają trwałego związania z gruntem ze względów bezpieczeństwa". Podobną tezę sformułował NSA w wyroku z dnia 5 czerwca 2009 r. (sygn. akt II FSK 296/08), stwierdzając, iż "przez "trwale związanie z gruntem", w kontekście art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, należy rozumieć takie połączenie danej budowli z gruntem o charakterze techniczno - użytkowym, które uwzględnia, z jednej strony, określony typ tablic reklamowych (ze względu na podłoże, do którego są one przymocowywane), a z drugiej strony, bierze pod uwagę fakt, iż tablice reklamowe jako konstrukcja przestrzenna muszą stawiać czoło parciu wiatrów oraz innym czynnikom atmosferycznym" [...].

Takie rozumienie pojęcia "trwale związane z gruntem" znajduje potwierdzenie również w orzecznictwie Wojewódzkich Sądów Administracyjnych, np. pogląd WSA wyrażony wyroku z dnia 2 marca 2010 r., (sygn. akt VII SA/Wa 2285/09): "[...] o tym, czy obiekt budowlany jest trwale związany z gruntem nie przesądza sposób, w jaki posadowiono go w gruncie, czy na gruncie, jak również technika w jakiej tego dokonano. O trwałym bądź nietrwałym związaniu obiektu budowlanego z gruntem nie decyduje też technologia wykonania fundamentu oraz możliwości techniczne przeniesienia tego obiektu w inne miejsce. Podstawowe znaczenie na natomiast ustalenie, czy posadowienie jest na tyle trwałe, że opiera się czynnikom mogącym zniszczyć ustawioną na nim konstrukcję i zapewnia bezpieczeństwo."

Ł. Kold
AP Ry
P. B. g.
K. K.

Z cytowanych orzeczeń można wyprowadzić tezę, że istotną z punktu widzenia kwalifikacji jako budowli w rozumieniu przepisów ustawy podatkowej i Prawa budowlanego jest kwestia sposobu ich umocowania do podłoża. W orzecznictwie szeroko reprezentowany jest pogląd, że obiekt trwale związany z gruntem winien co do zasady posiadać fundament albo odpowiednio przygotowane podłoże wymagające wykonania koniecznych robót ziemnych. Podkreśla się przy tym, że dla uznania trwałości związania z gruntem nie decyduje fakt posadowienia konstrukcji fundamentowej przynajmniej częściowo poniżej poziomu gruntu. Może być ona posadowiona także wyżej, zwłaszcza wówczas, gdy jest ona wsparta na wylewce z betonu podkładowego zagłębionego w ziemi (por. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 marca 2010 r. sygn. akt VII SA/Wa 82/10). Jednocześnie w orzecznictwie sądów administracyjnych akcentuje się, że posadowienie obiektu na fundamencie nie jest ani jedyną ani konieczną przesłanką "trwałości". Jako trafny należy uznać pogląd, zgodnie z którym o tym, czy urządzenie reklamowe jest trwale związane z gruntem czy też nie, nie decyduje sposób i metoda związania z gruntem, nie decyduje również technologia wykonania fundamentu i możliwości techniczne przeniesienia budynku w inne miejsce, ale to, czy wielkość tego urządzenia, jego konstrukcja, przeznaczenie i względy bezpieczeństwa wymagają takiego trwałego wiązania (por. także wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 marca 2010 r. sygn. akt VII SA/Wa 82/10, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 23 czerwca 2006 r., II OSK 923/05 oraz z dnia 8 września 2011 r. sygn. akt II OSK 1302/10).

W konkluzji stwierdzić należy, że trwale związanie z gruntem polega na tym, iż posadowienie obiektu jest na tyle trwałe, że opiera się czynnikiem mogącym zniszczyć ustawioną na nim konstrukcję

Nie ulega wątpliwości, że fundamenty stanowią tę część obiektu budowlanego, która służy zapewnieniu stabilności konstrukcji budowlanej, jej odporności na czynniki zewnętrzne i niewątpliwie utożsamiane są z trwałością. Możliwe jest jednak także takie trwałe połączenie z gruntem, polegające na odpowiednim przygotowaniu podłoża wymagające wykonania koniecznych robót ziemnych, ale nie stanowiące fundamentu. Samo istnienie fundamentu nie jest okolicznością wystarczającą do stwierdzenia istnienia trwałego związku z gruntem. Mogą istnieć bowiem fundamenty, które nie są trwale związane z gruntem. Istotne jest to, aby pozostała część obiektu, który dzięki stwierdzeniu trwałego związania z gruntem byłby zakwalifikowany jako budynek, była stabilnie umiejscowiona w przestrzeni.

Za przekonujące można uznać argumenty przytoczone w komentarzu do art.1a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Wojciech Morawski, Tomasz Brzezicki, Olgierd Brzezicki,

2pc
Mik
of
J. Kud

Paweł Majka), w których trafnie wskazuje się na brak podstaw do odwoływania się w zakresie omawianej kwestii do przepisów kodeksu cywilnego. W szczególności należy zwrócić uwagę na argument odwołujący się do językowej wykładni spornego przepisu wskazujący, że trzeba odróżnić trwałość od stałości związku z gruntem. Według autorów komentarza: "Ze stałością wiążemy w języku polskim długotrwałość, co kładzie nacisk na aspekt czasowy, ewentualnie także intencjonalny, oraz przewidywalność, nieprzerwalność. Stałość koresponduje tu wyraźnie z treścią art. 47 § 3 k.c. ("nieprzemijający użytek"). Trwałość tymczasem to raczej synonim mocy powiązania. Na gruncie językowym można powiedzieć: stałe dwa elementy nie są ze sobą trwale związane. Czyli są w jakiś "nieutrwalony" sposób związane i jest to sytuacja ciągła, ale ten związek nie jest trwały. Mimo że w cywilistyce brak jest jednolitego i jasnego spojrzenia na cechę trwałości związku obiektu z gruntem, to można przyjąć za dominujący pogląd, że trwale związanie oznacza tylko aspekt fizyczny związku i bez znaczenia jest tu aspekt "stałości" połączenia, o którym mowa w art. 47 k.c."

Należy też stwierdzić, że pogląd, że prawo podatkowe musi respektować konwencję terminologiczną istniejącą na gruncie prawa cywilnego, byłby uzasadniony, gdyby termin "trwale związany z gruntem" był terminem specyficznym dla prawa cywilnego, poniekąd wywodzącym się z niego. Taka sytuacja występuje w wypadku takich terminów jak "właściciel", "posiadacz", "nieruchomość". Terminy te zostały stworzone na użytek prawa cywilnego, które formułuje ich definicje specyficzne dla tego systemu. W ich wypadku nie ma wątpliwości, że co do zasady należałoby uznać, iż prawodawca na gruncie przepisów podatkowych odwołuje się do ich cywilistycznego znaczenia. Zupełnie inaczej należy podejść do zwrotu "trwale związane z gruntem". Występuje on zarówno w prawie cywilnym, jak i w prawie budowlanym oraz ustawie o podatkach i opłatach lokalnych na tych samych zasadach. Trudno wskazać tu ustawę najważniejszą, która niejako zdeterminowałaby znaczenie tego zwrotu dla całego systemu prawnego. Prezentowany w wyrokach (np. WSA w Poznaniu z 28.10.2009 r., III SA/Po 110/09; WSA w Olsztynie z dnia 18.09.2008 r., I SA/Ol 294/08) pogląd, iż o "dominacji" prawa cywilnego miałyby decydować to, że chodzi o podatek od nieruchomości, a nieruchomość jest pojęciem cywilnoprawnym budzi wątpliwości. Ten sam przepis art. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jako przedmioty opodatkowania wskazuje obiekty budowlane, które następnie kategoryzuje jako budynki i budowle, a więc prawodawca obok pojęcia nieruchomości posługuje się także pojęciami wywodzącymi się z prawa budowlanego. Zresztą samo prawo cywilne w art. 48 k.c. posługuje się pojęciem budynku. Gdyby stosować analogiczny tok rozumowania, ale "w drugą stronę", to art. 48 k.c.

2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

należałoby interpretować w kontekście prawa budowlanego, skoro w przepisie tym pada zwrot "budynek", a więc wywodzący się z prawa budowlanego. Tymczasem w literaturze cywilistycznej raczej nie dokonuje się wykładni art. 48 k.c., ani w kontekście rozumienia terminu "budynek", ani "trwale związany z gruntem" w odwołaniu do przepisów prawa budowlanego. Trzeba uznać, że zwrot "trwale związany z gruntem" jest zwrotem, który nie posiada zdefiniowanego, specyficznego prawnego znaczenia ani na gruncie prawa cywilnego, ani budowlanego i podatkowego. Nie ma podstaw do odwoływania się przy wykładni tego zwrotu używanego w prawie cywilnym do prawa budowlanego i podatkowego, ani odwrotnie. Każdy z tych działów prawa musi wypracować własny sposób rozumienia tego zwrotu, opierając się na znaczeniach języka potocznego, kontekście jego użycia w tekście prawnym oraz celach danej regulacji."

Podobnie do pojęcia "trwale związany z gruntem" odniósł się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 kwietnia 2014 r., (sygn. akt II FSK 895/12). Sąd ten wskazywał, że: "(...) nieruchomość zdefiniowana w art. 46 k.c. nie jest tożsama z przedmiotem podatku od nieruchomości. Przedmiot tego podatku obejmuje bowiem również obiekty budowlane, które nie muszą stanowić nieruchomości w rozumieniu ww. przepisu k.c. Każdy obiekt budowlany (za wyjątkiem obiektów małej architektury) podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, nawet wówczas, gdy nie stanowi nieruchomości ani też jej części składowej. W istocie rzeczy przedmiotem tego podatku są budynki, budowle i grunty, bez względu na to czy stanowią nieruchomość w rozumieniu art. 46 k.c. (...). Przedmiot podatku można podzielić na nieruchomości i te rzeczy, które podlegają opodatkowaniu, ale nie stanowią nieruchomości, nazwane w ustawie obiektami budowlanymi (zob. Podatki od nieruchomości 2009, Leonard Etel, wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2009, s. 52-53 i 55)."

Ponadto, według NSA: "Cecha "trwałego związania z gruntem" sprowadza się do posadowienia obiektu na tyle trwale, by zapewnić mu stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym mogącym go zniszczyć lub spowodować przesunięcie czy też przemieszczenie na inne miejsce (wyroki NSA: z dnia 1 października 2009 r. sygn. akt II OSK 1461/08, z dnia 11 maja 2012 r. sygn. akt II OSK 323/11). Trwałość połączenia budynku z gruntem musi być oceniana jako kwestia faktu. Decyduje o tym konstrukcja techniczna budynku, a połączenie z gruntem musi być w sensie fizycznym na tyle trwale, że pozwala na pobyt ludzi w celach mieszkalnych i opiera się na czynnikach (np. atmosferycznych) mogącym zniszczyć tę konstrukcję (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 września 2011 r. sygn. akt II SA/Go 531/11).

Handwritten notes and signatures in blue ink, including the letters "PIP" and "Dok" and several illegible signatures.

Reasumując należy stwierdzić, że to techniczna konstrukcja całego obiektu powinna stanowić miarodajne kryterium i punkt odniesienia dla ustalenia czy dany obiekt budowlany - dla celów jego opodatkowania - jest czy nie jest budynkiem, nie zaś przyjęte na bazie swobody kontraktowej postanowienia umów cywilnych. Gdyby przyjąć stanowisko organu za prawidłowe, o identyfikacji dla celów podatkowych rodzaju obiektu budowlanego nie decydowałyby cechy konstrukcyjne tego obiektu, lecz kwestia ta pozostawiona byłaby całkowicie uznaniu stron zawierających umowę cywilną odnoszącą się do tego obiektu. Na gruncie rozpoznawanej sprawy ze stanowiska organu wynika zaś, iż wystarczające było zawarcie w umowie dzierżawy gruntu z dnia 7 stycznia 2013 r., na którym posadowiony jest obiekt budowlany, postanowień zobowiązujących jedną ze stron tej umowy do usunięcia tego obiektu (po upływie okresu dzierżawy), aby nie wnikając w ogóle w kwestie dotyczące jego konstrukcji, uznać, że nie jest on budynkiem.

Tymczasem zobiektywizowane podejście do trwałości powiązania z gruntem koresponduje także z naturą podatku od nieruchomości. Podatek ten jest podatkiem rzeczowym, a więc powinien być uzależniony od charakteru rzeczy, nie zaś od intencji podatnika, tj. od tego, czy zamierza obiekt użytkować krótkotrwale. Nieuzasadnione jest więc odwoływanie się przy ocenie kwestii związania obiektu z gruntem do dorobku orzecznictwa i doktryny z zakresu prawa cywilnego.

^{G. JP}
X. Podatnik nr ewidencyjnym **78374** w załączniku do deklaracji podatkowej wykazał powierzchnię 39 642 m² /działka nr 1/ z adnotacją w zakresie zwolnienia na podstawie art. 7 pkt 10 tj. nieużytki, nie wykorzystywane do działalności gospodarczej. Podatnik nie wykazał w załączniku do deklaracji podatkowej działki oznaczonej nr ewidencyjnym 2. Kontrolującemu przedłożono oświadczenie podatnika skierowane do UM Gliwice z dnia 15 stycznia 2016 r. – „[...]w okresie lat 2011 do 2014 na terenie działek nr 1 i 2, obręb Port, dzierżawionych od Gminy Gliwice [...] nie prowadził działalności gospodarczej ani teren ten nie był udostępniany osobom trzecim w celu prowadzenia działalności gospodarczej [...]”

W piśmie podatnika znak:DE42/012014 z dnia 20 stycznia 2014 r. ujęto adnotację „[...] w deklaracji DN-1 w poz. 28 wykazujemy powierzchnie gruntów obejmującą grunty [...] w użytkowaniu wieczystym o pow. 418 194 m² wykorzystywaną do działalności gospodarczej oraz 600 m² gruntów dzierżawionych do 30 września 2014 r. na podstawie umowy dzierżawy nr 128GN-AN6842013 (z dn. 27 listopada 2013 r.) wykorzystywanych do działalności gospodarczej. Kontrolującemu przedstawiono umowę dzierżawy:

- umowę dzierżawy nr 128/GN-AN/72243/2010 dotycząca dzierżawy dz. nr 1 o powierzchni 49 242 m² /klasoużytek PsV, N/ i dz. Nr 2 o powierzchni 17 442 m² /klasoużytek RV, PsV/ zawarta na czas określony od 1.02.2011 r. do 31.10.2013 r.
- umowę dzierżawy nr 128/GN-AN/6845/2013 działek jw. zawarta na czas określony od 1.12.2013 r. do 30.09.2014 r.

Nieruchomości oddano w dzierżawę do używania i pobierania pożytków z przeznaczeniem terenu na wydobycie mułu węglowego.

W dniu 30 października 2013 r. dzierżawca zwrócił się o przedłużenie umowy dzierżawy – „[...] ze względu na konieczność prac związanych z rekultywacją prowadzoną na terenie działek nr 1 i 2 obręb Port, oraz koniecznością uporządkowania terenu i wykonania badań fizykochemicznych gruntu [...]”

W uzasadnieniu do projektu uchwały w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie z dotychczasowym dzierżawcą kolejnej umowy dzierżawy zapisano, iż dotychczasowy dzierżawca zwrócił się z prośbą o przedłużenie na następny okres nie przekraczający 3 lat, niezbędny do zakończenia wydobycia mułu oraz przywrócenia nieruchomości do stanu pierwotnego.

Kontrolującym przedłożono porozumienie z dnia 7 kwietnia 2014 r. – „W związku z zakończeniem przez Dzierżawcę wydobycia mułu węglowego [...] strony postanawiają rozwiązać umowę dzierżawy [...] z dnia 27 listopada 2013 r.

W związku z powyższymi stanem faktycznym kluczowym zagadnieniem jest czy powyższe grunty są /były/ zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza. Tego rodzaju ustalenia są istotne z punktu widzenia art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych .

Powołując się na treść art. 1a ust. 1 pkt 3 oraz art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wskazana należy w pierwszej kolejności, że z definicji gruntów, budynków i budowli związanych z działalnością gospodarczą wynika, że sam fakt posiadania przez przedsiębiorcę skutkuje tym, że budynek, budowla, grunt są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Opodatkowaniu nie podlegają natomiast grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej (art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych).

Przepis ten statuuje podstawowe kryterium rozstrzygające o sposobie opodatkowania gruntów, którym są dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków. Grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne oraz grunty zadrzewione

Handwritten notes and signatures in blue ink, including the initials "COP" and "Dz" on the left, and a large signature on the right.

i zakrzewione na gruntach rolnych podlegają opodatkowaniu podatkiem rolnym, natomiast grunty ujęte w tej ewidencji jako las są podatkiem leśnym. W jednym przypadku ustawodawca uzależnia objęcie wyżej wymienionych gruntów podatkiem od nieruchomości, mianowicie o ile są zajęte na potrzeby działalności gospodarczej. Co oznacza ścisły związek posiadanych gruntów z działalnością gospodarczą, tzn. na gruntach tych faktycznie musi być prowadzona działalność gospodarcza [...]

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: 1) grunty, 2) budynki lub ich części, 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, grunty zakrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej (art. 2 ust. 2 ustawy). Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają również: 1) pod warunkiem wzajemności - nieruchomości będące własnością państw obcych lub organizacji międzynarodowych albo przekazane im w użytkowanie wieczyste, przeznaczone na siedziby przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i innych misji korzystających z przywilejów i immunitetów na mocy ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych; 2) grunty pod wodami płynącymi i kanałami żeglownymi, z wyjątkiem jezior oraz gruntów zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych; 3) nieruchomości lub ich części zajęte na potrzeby organów jednostek samorządu terytorialnego, w tym urzędów gmin, starostw powiatowych i urzędów marszałkowskich; 4) budowle dróg publicznych wraz z pasami drogowymi oraz zajęte pod nie grunty.

Wspomniany przepis określa przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości (ust. 1) oraz przypadki wyłączeń przedmiotowych z opodatkowania takim podatkiem (ust. 2-3). Analiza przepisu art. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych pozwala stwierdzić, że co do zasady opodatkowane podatkiem od nieruchomości są m.in. grunty, jednakże przepis przewiduje pewne od niej wyjątki. Taki wyjątek od zasady opodatkowania ww. podatkiem gruntów jest niewątpliwie przewidziany w art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Wypada zauważyć, że treść ww. przepisu jest zbieżna z treścią art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jedn. Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 ze zm.), zgodnie z którym opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub jako grunty zakrzewione

OP
Dit
de
L. Schul

i zakrzewione na użytkach rolnych, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza.

Zestawienie powołanych wyżej przepisów, tj. art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 1 ustawy o podatku rolnym pozwala dojść do przekonania, że klasyfikacja gruntu w ewidencji gruntów i budynków jako użytku rolnego powoduje jego opodatkowanie podatkiem rolnym i wyłączenie z opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Jedynie w jednym przypadku możliwe jest opodatkowanie podatkiem od nieruchomości użytku rolnego. Mowa tutaj o sytuacji, gdy grunt jest zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej (innej niż działalność rolnicza).

Niewątpliwym jest, że użyte w treści przepisu art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (jak też art. 1 ustawy o podatku rolnym) pojęcie "ewidencja gruntów i budynków" należy rozumieć jako ewidencję gruntów i budynków przewidzianą w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 15 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086 ze zm.) tj. jednolity dla kraju, systematycznie aktualizowany zbiór informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich właścicielach oraz o innych osobach fizycznych lub prawnych władających tymi gruntami, budynkami i lokalami. Dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków stanowią podstawę planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, wymiaru podatków i świadczeń, oznaczania nieruchomości w księgach wieczystych, statystyki publicznej, gospodarki nieruchomościami oraz ewidencji gospodarstw rolnych (art. 21 ust. 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne) i mają walor dokumentu urzędowego.

Jednakże przy wykładni przepisu art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie można zapominać, że w prawie podatkowym obowiązuje ogólna zasada interpretacji ścisłej wszystkich przepisów prawnych, a w szczególności zakaz stosowania wykładni rozszerzającej na niekorzyść podatnika. Przepisy prawa podatkowego należy wyklądać ściśle oraz zgodnie z ich literalnym brzmieniem. Nie jest w szczególności dopuszczalne tworzenie w drodze wykładni, czy analogii nowych stanów podatkowych. Z założeń językowej racjonalności prawodawcy należy wyprowadzić regułę, że jeżeli przepis jednoznacznie w danym języku formułuje normę postępowania, to tak właśnie należy przepis rozumieć.

Zakaz odstępstwa od wyników wykładni językowej w sytuacji, gdyby prowadziło to do rezultatów pogarszających sytuację podatnika uzasadnione jest tym, że adresat norm prawnych wynikających z przepisów prawa styka się przede wszystkim z tekstem przepisu i ma prawo oczekiwać, że wiążą go normy wynikające z językowego znaczenia tego tekstu.

CPA
Bite
Kobyl
2011
gk

Postulat ścisłej wykładni prawa jest – na tyle, na ile wykładnia taka jest możliwa – uzasadniony, gdyż sprzyja to bezpieczeństwu prawnemu.

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, że z treści przepisu art. 2 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika jednoznacznie, że o wyłączeniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości decyduje treść wpisu do ewidencji gruntów i budynków świadcząca o klasyfikacji danego gruntu jako użytku rolnego, niezależnie od tego czy jego treść jest zgodna z rzeczywistością lub też nie.

Organ podatkowy stwierdza jedynie albo istnienie przesłanki w postaci "sklasyfikowania gruntu w ewidencji gruntów i budynków jako użytku rolnego", co spowoduje wyłączenie takiego gruntu z podatku od nieruchomości i opodatkowanie podatkiem rolnym albo stwierdzenie braku takiej klasyfikacji, co spowoduje możliwość opodatkowania takiego gruntu podatkiem od nieruchomości.

W sytuacji, gdy z ewidencji gruntów i budynków wynika w sposób niezbity, że grunty zostały sklasyfikowane jako użytki rolne, to aby opodatkować takie grunty podatkiem od nieruchomości należy udowodnić, że są one zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Jednocześnie należy wskazać, że ani ustawa o podatkach i opłatach lokalnych ani też ustawa o podatku rolnym nie definiują pojęcia "gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej". Natomiast w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zdefiniowano pojęcie "gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej", określając, że są to grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych.

Należy zważyć, czy możliwa jest interpretacja pojęcia "gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej" i uznanie, że jest ono tożsame z pojęciem "gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej". Takiej interpretacji nie można uznać za prawidłową. Reguła zakazu wykładni synonimicznej zabrania bowiem przyjmowania, że normodawca nadaje różnym zwrotom to samo znaczenie. W przeciwnym razie wątpliwe stałoby się założenie o racjonalnym ustawodawcy, a więc takim, który tworzy przepisy prawa w sposób sensowny, racjonalny i celowy, znając cały system prawny i nadając poszczególnym słowom i zwrotom zawsze takie samo znaczenie, nie zamieszczając jednocześnie zbędnych sformułowań.

CPA
Rt
of Abdul

Należy zauważyć, że pojęcie "zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej" dotyczy tych gruntów, które są gruntami rolnymi (gruntami sklasyfikowanymi w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne). A zatem określenie to należy interpretować według jego językowego znaczenia tzn. jako grunt używany faktycznie do prowadzenia działalności gospodarczej. Definicja legalna określona w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych znajdzie natomiast zastosowanie, tylko wtedy, gdy do opodatkowania gruntu odnosić się będą przepisy dotyczące podatku od nieruchomości. Właśnie z uwagi na postanowienia art. 1a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy samo posiadanie przez podmiot gospodarczy gruntów podlegających podatkowi od nieruchomości skutkuje zastosowaniem stawki podatku od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczych bez względu na to czy rzeczywiście są one do tej działalności wykorzystywane.

Tak też w piśmie [...] Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych i Katastru z dnia 10 grudnia 2003 r. znak: LK-1965/LP/03/KM do Burmistrza Miasta (...) w sprawie opodatkowania nieużytków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Odpowiadając na pismo z dnia (...), nr (...), w sprawie interpretacji przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie opodatkowania nieużytków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, Ministerstwo Finansów uprzejmie wyjaśnia: Stosownie do art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.) za grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej uważa się grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b), czyli gruntów pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty stanowiące nieużytki, użytki ekologiczne, grunty zadrzewione i zakrzewione, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Art. 21 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086 ze zm.) stanowi m. in., że podstawą wymiaru podatków i świadczeń są dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków. Załącznik nr 6 do rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38 poz. 454) w punkcie 5 do nieużytków zalicza grunty: 1) niezakwalifikowane do użytków

UP
Rit
de
Lubyl

ekologicznych: a) bagna (błota, topieliska, trzęsawiska, moczary, rojsty), b) piaski (piaski ruchome, plaże nieurządzone, piaski nadbrzeżne, wydmy), c) naturalne utwory fizjograficzne, takie jak: urwiska, strome stoki, uskoki, skały, rumowiska, 2) nieprzeznaczone do rekultywacji wyrobiska po wydobywaniu kopalin. Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że w aktualnym stanie prawnym grunty oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako nieużytki, są zwolnione z podatku od nieruchomości. Jedynie w przypadku, gdy nieużytki będą faktycznie zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, według stawki określonej w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych tj. od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. [...]

W związku z powyższym zwrócono się o wyjaśnienie do Naczelnika Wydziału Podatków i Opłat. W wyjaśnieniu stwierdzono: „[...]Działka nr 2 była wykazywana w 2014 roku w „Deklaracji na podatek rolny - DR-1”. Przedmiotowe grunty stanowią użytki rolne i z uwagi na fakt, że nie były zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, na podstawie art. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 1381 z późn.zm.), były objęte obowiązkiem podatkowym w podatku rolnym jako grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza. Analogicznie część działki nr 1 o powierzchni 9 600 m², która sklasyfikowana jest w ewidencji gruntów i budynków jako użytek rolny była objęta podatkiem rolnym.

W latach 2011 – 2013 wykazywane w deklaracjach na podatek od nieruchomości oraz rolny powierzchnie gruntu były zgodne z umowami dzierżawy.

W składanych deklaracjach i załączanych do nich oświadczeniach podatnik wskazywał przedmiotowe działki, za wyjątkiem ich części wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej, jako objęte odpowiednio podatkiem rolnym oraz zwolnieniem wynikającym z art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j. t. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn.zm.) dla gruntów stanowiących nieużytki, użytki ekologiczne, grunty zadrzewione i zakrzewione, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Artykuł 1 ustawy o podatku rolnym oraz art. 7 ust 1 pkt 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, objęcie gruntów stanowiących użytki rolne podatkiem rolnym oraz zwolnieniem z podatku od nieruchomości gruntów stanowiących nieużytki, wiążą z faktem braku ich faktycznego zajęcia na prowadzenie działalności gospodarczej.

[Handwritten signatures and initials]
K...
CVP
R...
L...

Zajęcie gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej nie jest tożsame z pojęciem związania z prowadzeniem działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Stosownie do jego treści grunty budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, to grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.

Samo posiadanie gruntu przez przedsiębiorcę nie stanowi o fakcie jego faktycznego zajęcia na prowadzenie działalności gospodarczej.

Grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, to grunty, na których w rzeczywistości wykonywane są czynności składające się na prowadzenie działalności gospodarczej. Tym samym nie ma podstaw objęcia podatkiem od nieruchomości gruntów, co do których podatnik oświadczył, że nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, a które są w ewidencji gruntów i budynków sklasyfikowane jako użytki rolne lub nieużytki. Należy nadmienić, że zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (j. t. Dz. U. z 2015 r., 520 z późn.zm.) podstawę wymiaru podatków i świadczeń stanowią dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków. Reasumując, przedmiotowe grunty, w części w jakiej nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, z uwagi na ich sklasyfikowanie w ewidencji gruntów i budynków odpowiednio jako nieużytki i użytki rolne podlegają zwolnieniu lub objęciu podatkiem rolnym, nie ma tym samym podstaw do objęcia ich stawką podatku od nieruchomości od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Jednocześnie, w składanych deklaracjach, ta część gruntu, która była przez dzierżawcę wykorzystywana do prowadzenia działalności, została wskazana do opodatkowania stawką dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. [...]"

Pytania wraz z wyjaśnieniami stanowią **załącznik nr 1** do niniejszego protokołu.

Wykaz akt kontroli AK/610/45/15/III.1.2.1. stanowi **załącznik nr 2** do protokołu kontroli.

1.2.2. Podatki od nieruchomości – ulgi

Kontrolą w zakresie zgodności z obowiązującymi przepisami udzielonych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych objęto następujące decyzje:

1. Decyzja nr PO.3165.37.1.2014 z dnia 23 kwietnia 2014 r. - którą postanowiono umorzyć zaległy podatek od nieruchomości za styczeń-marzec 2014 r. w kwocie 682 311,00 zł wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę od zaległości podatkowych w wysokości 10 344,00 zł. Załączono wniosek z dnia 15 kwietnia 2014 r.

Handwritten notes and signatures in blue ink:
CIP
Dok
Handwritten signature
G. 0. 1

2. Decyzja nr PO.3165.68.2014 z dnia 29 lipca 2014 r. – którą postanowiono umorzyć zaległy podatek od nieruchomości za kwiecień – czerwiec w kwocie 682 311,00 zł wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę w wysokości 10 343,00 zł. Załączono wniosek z dnia 9 lipca 2014 r.

3. Decyzja nr PO.3165.133.1.2014 z dnia 23 października 2014 r. – którą postanowiono umorzyć zaległy podatek od nieruchomości za lipiec – wrzesień w kwocie 682 311,00 zł wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę w wysokości 11 702,00 zł. Załączono wniosek z dnia 16 października 2014 r.

4. Decyzja nr PO.3165.148.1.2014 z dnia 22 listopada 2014 r. – którą postanowiono umorzyć zaległy podatek od nieruchomości za październik w kwocie 453 874,00 zł wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę w wysokości 4 037,00 zł oraz za listopad w kwocie 227 440,00 zł wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę w wysokości 100,00 zł, wystawiona na wniosek podatnika.

Powyższe decyzje powiązane były z uwzględnieniem postanowień umowy inwestycyjnej z dnia 6 maja 1996 r., w której Miasto Gliwice zobowiązało się do końca 2016 r., w związku z realizacją projektu inwestycyjnego na terenie gliwickiej podstrefy KSSE do zaniechania poboru podatku od nieruchomości.

5. Decyzja nr PO.73551.62.2015 z dnia 31 lipca 2015 r. – którą postanowiono nie wyrazić zgody na umorzenie części zaległości z tytułu podatku od nieruchomości stanowiącej na dzień wydania decyzji kwotę 55 897,00 zł /2014 r. I i II kwartał 2015 r./. Natomiast wyrażono zgodę na rozłożenie na 24 raty zapłatę zobowiązania w wysokości 55 897,00 zł oraz bieżącego podatku od nieruchomości w wysokości 18 581,00 zł /III i IV kwartał 2015 r./. Z tytułu rozłożenia zapłaty na raty naliczono opłatę prolongacyjną w kwocie 3 169,00 zł. Wniosek podatnika z dnia 15 czerwca 2015 r.

6. Decyzja nr PO.7351.83.2015 z dnia 14 października 2015 r. – którą postanowiono wyrazić zgodę na rozłożenie na 25 rat zapłatę zaległego podatku od nieruchomości za okres 2013 r. – III kwartał 2015 r. w łącznej wysokości 122 096,00 zł wraz z odsetkami wynoszącymi na dzień złożenia wniosku 9 379,00 zł. Naliczono opłatę prolongacyjną w wysokości 5 242,00 zł. Wniosek podatnika z dnia 24 września 2015 r.

W powyższym zakresie nie wniesiono uwag.

Handwritten notes:
OP
24
Fall
Kad

1.3. Inne dochody

1.3.1. Dochody z tytułu korzystania z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych

Kontrolą objęto prawidłowość udzielania w latach 2013-2015 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na przykładzie 30 przedsiębiorców. Przedłożone do kontroli dokumenty sprawdzono pod kątem zgodności z wymogami przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r., Nr 70, poz. 473 z późn.zm., Dz. U. z 2012 r. poz. 1356 z późn.zm., Dz. U. z 2015 r., poz. 1286 z późn.zm.) oraz ewidencjonowania przypisów i wpłat z tego tytułu jako dochodów w ewidencji księgowej Urzędu Miejskiego w Gliwicach.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie następującej dokumentacji:

- wniosków o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych,
- dokumentów stanowiących załączniki do wniosku o wydanie zezwolenia tj. dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do lokalu stanowiącego punkt sprzedaży napojów alkoholowych, pisemną zgodę właściciela, użytkownika, zarządcy lub administratora budynku, jeżeli punkt sprzedaży będzie zlokalizowany w budynku mieszkalnym wielorodzinnym, decyzję właściwego państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu,
- postanowienia Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub do KRS-u,
- zezwoleń na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych wraz z wniesieniem opłaty przed wydaniem zezwolenia,
- oświadczeń o wartości sprzedaży poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży w roku poprzednim, złożonych w latach 2014-2015,
- decyzji w sprawie wygaśnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydanych w latach 2013-2015,
- ewidencji analitycznej do konta 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych”.

Szczegółową kontrolą objęto zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydane przedsiębiorcom o następujących numerach kart kontowych:

- zezwolenia gastronomiczne: 257945, 228048, 248321, 242739, 122176, 122176, 263186, 213417, 203326, 150268, 6336, 238430, 272354,
- zezwolenia detaliczne: 258621, 181055, 254008, 249221, 179661, 237845, 253120, 264083, 261569, 260394, 232090, 228598, 129276, 235699, 93486, 203343, 208655, 230034, 203829, 107782.

CPA
DŁ
Fica
H. H.

W próbie objętej kontrolą nie stwierdzono przypadków naruszenia przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, tj. wnioski złożone przez przedsiębiorców były rozpatrywane terminowo, weryfikowane pod względem prawidłowości i kompletności, a w przypadku braku załączenia wszystkich wymaganych dokumentów wzywano przedsiębiorców do ich uzupełnienia, w jednym przypadku organ zezwalającym w związku z nieusunięciem braków we wniosku w wyznaczonym terminie pozostawił wniosek bez rozpatrzenia, każdorazowo Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych wydawała postanowienia, przedsiębiorcy wnosili na rachunek bankowy opłaty przed odbiorem zezwoleń. W przypadku braku wniesienia opłaty w ustawowym terminie wydano decyzje o wygaśnięciu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, rozliczano opłaty proporcjonalnie do okresu ważności zezwoleń, gdy wystąpiła niższa wpłata opłaty informowano przedsiębiorcę o kwocie dopłaty, oraz nieuiszczone dobrowolnie opłaty jako niepodatkowe należności budżetowe podlegały egzekucji w trybie i na zasadach określonych w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Nadpłaty powstałe w skutek wniesienia opłaty w wyższej wysokości były na wniosek przedsiębiorców zwracane lub zaliczane w poczet następnych rat.

W latach 2013-2015 w ewidencji księgowej Urzędu Miejskiego w Gliwicach dokonywano przypisu należności z tytułu opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych na koncie 221 – „Należności z tytułu dochodów budżetowych” w korespondencji z kontem 720 – „Przychody z tytułu dochodów budżetowych” w miesiącu styczniu lub w miesiącu wydania zezwolenia. W okresie objętym kontrolą na koncie 221 prowadzono ewidencję analityczną według przedsiębiorców zgodnie z opisem tego konta zawartym w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 lipca 2010 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 861 z późn.zm., Dz. U. z 2013 r. poz. 289).

CLP
Rto
Kf
Lub
Kf